

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 27 kwietnia 1937 r.

Nr 32

Treść:

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA

Poz.: 250—Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego 559

250

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 marca 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego.

Na podstawie art. 19 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) i art. 9, 91, 98 i 123 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają artykuły dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym.

(2) Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym jako artykuły ordynacji podatkowej, oznaczają artykuły ordynacji podatkowej w brzmieniu, ogłoszonym w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr 14 z 1936 r. pod poz. 134.

(3) Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

(4) Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o izbach skarbowych, odnosi się to również do wydziału skarbowego urzędu wojewódzkiego śląskiego, a gdzie jest mowa o dyrektorze izby skarbowej — do naczelnika wydziału skarbowego urzędu wojewódzkiego śląskiego.

CZĘŚĆ I.

Przepisy materialne.

Do art. 1.

§ 2. Państwowemu podatkowi gruntowemu podlegają wszystkie grunty w gminach wiejskich i miejskich zarówno prywatne, jak i sta-

nowiące własność Państwa i innych związków publicznoprawnych, z wyjątkiem gruntów, wymienionych w art. 2.

Do art. 2.

§ 3. Zwolnienia od państwowego podatku gruntowego będą przyznawane przez władze skarbowe na podstawie:

1) posiadanych danych co do gruntów, wymienionych w p. 1 i 7 art. 2;

2) zawiadomień lub zaświadczeń właściwych władz co do gruntów, wymienionych w p. 3, 6, 8, 9, 10, 11 i 12 art. 2;

3) deklaracji, przedstawionych przez osoby zainteresowane, a popartych dowodami, umożliwiającymi stwierdzenie okoliczności, uzasadniających zwolnienie od podatku gruntów, wymienionych w punktach 2), 4) i 5) art. 2.

Do art. 2 p. 1.

§ 4. Od państwowego podatku gruntowego wolne są wszystkie grunty, zarówno podlegające podatkowi od nieruchomości na mocy art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 3, poz. 14), jak i od tego podatku zwolnione na mocy art. 2 tegoż dekretu.

Do art. 2 p. 2.

§ 5. (1) Za dochody, przeznaczone na cele kultu religijnego uważa się dochody, które zostały przeznaczone na nabycie i utrzymanie przedmiotów majątkowych, użytkowanych wyłącznie przy spełnianiu czynności, należących do objawów kultu religijnego.

(2) Grunty, z których dochody są przeznaczone w części na cele kultu religijnego i w

części na inne cele (utrzymanie osób duchownych, zakonnych, służby, zakładów naukowych itp.), nie korzystają ze zwolnienia od państwowego podatku gruntowego.

Do art. 2 p. 4.

§ 6. (1) Za grunty pod torami kolejowymi uważa się grunty, użytkowane wyłącznie pod trasę kolei.

(2) Grunty pod torami kolei prowizorycznych i sezonowych nie korzystają ze zwolnienia od państwowego podatku gruntowego.

Do art. 2 p. 5.

§ 7. Za grunty, użytkowane przez publiczne szkoły powszechne, uważa się grunty, oddane przez ich właścicieli (posiadaczy) do bezpłatnego użytkowania tym szkołom.

Do art. 2 p. 7.

§ 8. (1) Mokradła i rojsty, które są zalesione lub nadają się do normalnego użytkowania jako łąki lub pastwiska, nie korzystają ze zwolnienia od państwowego podatku gruntowego.

(2) Za „wody otwarte” uważa się wody nie zamknięte w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 357).

Do art. 2 p. 8.

§ 9. (1) Od gruntów, którym zostało przyznane zwolnienie, a których scalenie zostało zaniechane, pobiera się państwowy podatek gruntowy za cały czas przyznanego poprzednio zwolnienia.

(2) W okresie zwolnienia od państwowego podatku gruntowego—dodatek na rzecz związków samorządu terytorialnego od gruntów osad, objętych postępowaniem scaleniowym lub powstałych w wyniku scalenia, oblicza się na podstawie sumy państwowego podatku gruntowego, pobieranego od tych gruntów w ostatnim roku przed okresem zwolnienia. Do dodatku tego mają zastosowanie przepisy art. 8 i 14.

Do art. 2 p. 9.

§ 10. Za „inne inwestycje” uważa się nakłady, mające na celu zmianę nieużytków na użytki.

Do art. 2 p. 10.

§ 11. (1) Zwolnienie od państwowego podatku gruntowego przyznaje się w wysokości, odpowiadającej stopniowi zmniejszonej wartości użytkowej lasów ochronnych, określonego przez właściwe władze, np. 25% zmniejszeniu wartości użytkowej lasów ochronnych odpowiada 25% zwolnienie od państwowego podatku gruntowego.

(2) Przepisy art. 2 p. 10 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1938 r.

W roku 1937 lasy prywatne, uznane za ochronne a wymienione pod literami a), b), c) i e) p. 10 art. 2, korzystać będą ze zwolnienia od państwowego podatku gruntowego na podstawie art. 28 rozporządzenia Prezydenta Rze-

czypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o ochronie lasów, nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 111, poz. 932).

Do art. 3.

§ 12. Grunty pod wodami zamkniętymi zalicza się do V klasy taryfy dworskiej, względnie IV klasy taryfy włościańskiej. Jednakże grunty pod sztucznie nawodnionymi stawami, opłacające państwowy podatek gruntowy według taryfy dworskiej — zalicza się do IV klasy tej taryfy.

Do art. 4.

§ 13. Przy obliczaniu ogólnej sumy państwowego podatku gruntowego na powiat bierze się pod uwagę wszystkie grunty, podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu w gminach wiejskich i miejskich, nie wyłączając miast wydzielonych, oraz grunty, częściowo zwolnione od podatku na podstawie art. 2 p. 10.

Do art. 3 i 4.

§ 14. (1) Za „podatkową jednostkę zbiorową” uważa się grunty, położone w jednej miejscowości (osada, wieś itd.), od których należy państwowy podatek gruntowy wymierzony został na r. 1936 nie dla oddzielnych właścicieli (posiadaczy) gruntów, lecz zbiorowo dla ogółu lub części właścicieli (posiadaczy) gruntów tej miejscowości, rozkład zaś sumy podatku pomiędzy tych właścicieli (posiadaczy) należał do zebrań gromadzkich lub zebrań właścicieli (posiadaczy) gruntów.

(2) Za „podatkową jednostkę zbiorową” uważa się także grunty, znajdujące się w jednej i tej samej miejscowości, a należące do drobnych posiadaczy (właścicieli), nie mających na posiadane przez każdego z nich grunty osobnych ksiąg hipotecznych, albo też co najmniej planów pomiarowych, sporządzonych przez mierniczych (§ 94).

(3) Przepisów ustępu (1) i (2) nie stosuje się do gruntów osad, powstałych w wyniku scalenia.

Do art. 7.

§ 15. Grunty, położone w granicach miast wydzielonych, należy traktować jako grunty, położone w granicach powiatów, z których miasta te zostały wydzielone.

Do art. 8.

§ 16. (1) Płatnikom, którzy podlegają przepisom art. 7, nie mogą być przyznane ulgi z art. 8.

(2) Przepisy art. 8 dotyczą również uczestników podatkowych jednostek zbiorowych.

(3) Od płatników (uczestników podatkowych jednostek zbiorowych), którzy od swych gruntów, położonych w granicach jednej gminy, opłacają państwowego podatku gruntowego:

a) nie więcej niż 10 zł rocznie — nie pobiera się I raty, a pobiera się tylko II ratę,

b) powyżej 10 zł do 35 zł rocznie — pobiera się 60% I raty i całą II ratę.

(4) Do kategorii miast, wymienionych w art. 8 ust. (2), zalicza się miasta, liczące ponad 100.000 mieszkańców według stanu, stwierdzonego przez zarządy miast na dzień 31 grudnia roku, poprzedzającego rok podatkowy.

(5) Dla określenia wysokości ulg z art. 8 ust. (1) dla płatników, którzy posiadają w danej gminie kilka posiadłości, z których jedno położone są w promieniu do 10 km włącznie od granic miast, o których mowa w art. 8 ust. (2), inne zaś poza tym obszarem — bierze się pod uwagę wszystkie posiadłości, przy czym ulgę stosuje się tylko w odniesieniu do posiadłości gruntowych, położonych w odległości większej niż 10 km od granic powyższych miast.

Do art. 11.

§ 17. (1) Na obszarach, wymienionych w art. 3 i 4, części ara, wynoszące 5 dziesiętnych lub więcej, zaokrągla się wzwyż do jednego ara; mniejsze części ara opuszcza się. Ogólną powierzchnię jednostki podatkowej, wynoszącej mniej niż ar, zaokrągla się przy wymiarze podatku do całego ara.

(2) Przepis zdania drugiego art. 11 nie odnosi się do gruntów na obszarach, wymienionych w art. 5 i 6; od gruntów tych wymierza się państwowy podatek gruntowy według podatku katastralnego (czystego dochodu katastralnego), uwidocznionego w katastrze gruntowym.

Do art. 12.

§ 18. (1) Za nabywcę uważa się nie tylko osobę, która posiada prawny tytuł własności, lecz także i tę osobę, która przed uzyskaniem prawnego tytułu własności została przez zbywcę wprowadzona w faktyczne posiadanie gruntu.

(2) Przepisy art. 12 nie odnoszą się do przypadków, wymienionych w p. 9, 11 i 12 art. 2, w których wygaśnięcie i powstanie obowiązku podatkowego następuje od roku następnego po zajściu okoliczności faktycznych, uzasadniających zwolnienie od państwowego podatku gruntowego lub wymiar tego podatku.

CZĘŚĆ II.

Tryb postępowania wymiarowego i odwoławczego.

Dział I.

Przepisy, dotyczące województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego i warszawskiego, m. st. Warszawy oraz powiatów: augustowskiego, łomżyńskiego, ostrowskiego, ostrołęckiego, suwalskiego, szczuczyńskiego i wysoko-mazowieckiego województwa białostockiego.

§ 19. (1) Urzędy skarbowe prowadzą stałą ewidencję gruntów położonych w ich okręgach (wzór Nr 1), zarówno podlegających państwowemu podatkowi gruntowemu, jak i od tego podatku zwolnionych.

(2) Ewidencję gruntów zakłada się gminami według gromad — w porządku alfabetycznym nazw jednostek podatkowych — na podstawie materiałów, posiadanych przez urzędy skarbowe oraz danych ewidencyjnych, dostarczonych przez zarządy gmin w myśl art. 53 i 54 ordynacji podatkowej.

(3) Wszelkie zmiany w powierzchni gruntów, klasyfikacji, osobie właściciela (posiadacza) itp. przeprowadza się w ewidencji gruntów na skutek orzeczeń lub postanowień urzędu skarbowego lub izby skarbowej, powziętych na podstawie:

1) deklaracji płatników oraz dostarczonych przez nich wyciągów z ksiąg hipotecznych aktów kupna-sprzedazy, planów (odrysów z planów), sporządzonych przez mierniczych (§ 94), i innych wiarogodnych dowodów;

2) zawiadomień i zaświadczeń władz i instytucji państwowych i samorządowych oraz danych, dostarczonych przez zarządy gmin w myśl art. 53 i 54 ordynacji podatkowej.

(4) W razie utworzenia lub powiększenia jednostki podatkowej w ewidencji gruntów należy zaznaczyć, z których jednostek została ta jednostka utworzona lub powiększona. Okoliczność ta powinna być zaznaczona zarówno przy jednostce utworzonej lub powiększonej, jak i przy jednostce, z której została utworzona lub z której została powiększona odnośna jednostka podatkowa.

§ 20. Wymiaru państwowego podatku gruntowego dla podatkowych jednostek indywidualnych i zbiorowych dokonuje się na podstawie klasyfikacji, przewidzianej w przepisach dodatków do art. 127 i 170 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich.

§ 21. (1) Grunty podatkowych jednostek indywidualnych, powstałych na skutek scalenia gruntów włościańskich podatkowych jednostek zbiorowych, opodatkowuje się według taryfy włościańskiej, chociażby wskutek scalenia do obszarów scalonych weszły również grunty dworskie. Grunty zaś włościańskie, z tego samego tytułu odstąpione właścicielowi gruntów dworskich, opodatkowuje się według taryfy dworskiej. W podobny sposób postępuje się przy opodatkowaniu gruntów podatkowych jednostek zbiorowych, opłacających podatek gruntowy według taryfy dworskiej.

(2) Grunty dworskie, które przeszły na własność posiadaczy gruntów włościańskich z tytułu likwidacji służebności, opodatkowuje się według taryfy włościańskiej.

§ 22. (1) Klasyfikację gruntów przeprowadza się jedynie w przypadkach:

1) indywidualnego opodatkowania posiadaczy gruntów w podatkowych jednostkach zbiorowych po dokonaniu scalenia tych gruntów oraz w razie utworzenia (wydzielenia) jednostki indywidualnej z jednostki zbiorowej (§ 35);

2) przyłączenia części gruntów jednostki podatkowej, opodatkowanej według taryfy dworskiej, do jednostki podatkowej, opodatkowanej według taryfy włościańskiej i odwrotnie (przy zamianie gruntów, przy likwidacji służebności ciążących na gruntach dworskich);

3) stosowania zwolnienia z art. 2 do części gruntów jednostki podatkowej;

4) zbycia — nabycia lub zamiany części gruntów jednostki podatkowej;

5) ujawnienia gruntów nieopodatkowanych.

(2) W przypadkach, wymienionych w ust. (1), klasyfikacji dokonują urzędy skarbowe zarówno z urzędu, jak i na wniosek płatników, przy czym winny być przestrzegane następujące zasady:

1) klasyfikacja gruntów w terenie nie powinna być przeprowadzana, jeżeli istnieje możliwość dokonania klasyfikacji gruntów na podstawie deklaracji płatnika i posiadanych przez urząd skarbowy materiałów, np. w razie:

a) zbycia — nabycia lub zamiany części gruntów jednostki podatkowej, jeżeli zbywca i nabywca złożą wspólną deklarację (wzór Nr 2), stwierdzającą klasy zbywanych, nabywanych lub zamienianych gruntów,

b) zastosowania zwolnienia od państwowego podatku gruntowego z art. 2 pkt 11) i posiadania danych co do powierzchni i sposobu uprzedniego użytkowania gruntów, sztucznie zalesionych,

c) zwolnienia od państwowego podatku gruntowego z art. 2 małych powierzchni gruntów lub opodatkowania małych powierzchni gruntów z chwilą powstania obowiązku podatkowego;

2) klasyfikacja gruntów w terenie powinna być zasadniczo ograniczona tylko do części powierzchni gruntów, podlegających odrębnemu opodatkowaniu (przy zbyciu, zamianie) lub zwolnieniu od podatku; w tych przypadkach klasyfikacja powinna być przeprowadzona w granicach dotychczasowych klas gruntów jednostki podatkowej, z której część gruntów została wydzielona.

(3) Urzędy skarbowe mają obowiązek przeprowadzania klasyfikacji gruntów z urzędu w przypadkach, określonych w punkcie 1) i 5) ust. (1) paragrafu niniejszego, z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w § 35.

§ 23. (1) W przypadkach, w których zachodzi konieczność przeprowadzenia klasyfikacji gruntów na miejscu, urzędy skarbowe przeprowadzają klasyfikację w trybie, przewidzianym w paragrafie niniejszym.

(2) Klasyfikacji dokonują komisje w składzie: delegata urzędu skarbowego, jako przewodniczącego, wójta gminy lub jego zastępcy, sołtysa danej gromady oraz dwóch rolników, powołanych spośród płatników państwowego podatku gruntowego w danej gminie. Dla ustalenia powierzchni klasyfikowanego gruntu mo-

że być powołany w charakterze biegłego mierzniczy.

(3) W przypadkach przeprowadzenia klasyfikacji na miejscu na wniosek płatnika, płatnik obowiązany jest złożyć urzędowi skarbowemu w wyznaczonym terminie (nie krótszym niż 14 dni) deklarację (wzór Nr 3), zawierającą dane o sposobie użytkowania i klasach gruntów, podlegających klasyfikacji. Deklaracja powinna być złożona także w przypadkach klasyfikacji gruntów z urzędu, w tym jednk przypadku niezłożenie deklaracji w wyznaczonym terminie nie wstrzymuje klasyfikacji gruntów.

(4) O dniu przeprowadzenia klasyfikacji gruntów na miejscu należy zawiadomić zainteresowane osoby (płatników) co najmniej na 7 dni przed terminem, wyznaczonym dla dokonania klasyfikacji. Na podstawie wyników zbadania gruntów na miejscu komisja zalicza grunty do poszczególnych klas. O uchwale komisji sporządza się protokół (wzór Nr 4), który podpisują osoby, biorące udział w klasyfikacji gruntów.

(5) O uchwale komisji należy zawiadomić posiadaczy klasyfikowanych gruntów w terminie dni 7 po dokonaniu klasyfikacji. Od uchwał komisji służy płatnikom prawo wniesienia zażalenia do izby skarbowej — za pośrednictwem urzędu skarbowego — w terminie dni 14 po doręczeniu zawiadomienia o uchwale komisji. Postanowienia izby skarbowej są ostateczne.

(6) W razie przeprowadzenia klasyfikacji na miejscu na wniosek płatnika koszty, związane z powołaniem biegłego, powinny być pokryte przez płatnika w myśl art. 66 § 3 ordynacji podatkowej.

§ 24. (1) Wymiaru państwowego podatku gruntowego dla poszczególnych jednostek podatkowych indywidualnych i zbiorowych dokonują właściwe urzędy skarbowe.

(2) Rozkładu podatku, wymierzonego na podatkowe jednostki zbiorowe, pomiędzy poszczególnych uczestników jednostek zbiorowych dokonują zarządy gmin w trybie, przewidzianym w § 27 i § 28.

§ 25. Urzędy skarbowe obliczają państwowy podatek gruntowy i dodatek samorządowy dla wszystkich jednostek podatkowych, podlegających opodatkowaniu według stanu na dzień 1 stycznia roku podatkowego. Dla podatkowych jednostek indywidualnych urzędy skarbowe obliczają oddzielny dodatek z art. 7 oraz ulgi z art. 8 (§ 29 ust. 3). W tym celu urzędy skarbowe zakładają rejestr wymiarowy (wzór Nr 5) w dwóch częściach: do pierwszej części wpisuje się jednostki podatkowe, opłacające oddzielny dodatek z art. 7, a do drugiej — pozostałe jednostki podatkowe. Rejestr wymiarowy zakłada się na okres 5-letni.

§ 26. (1) Od wymiaru państwowego podatku gruntowego służy płatnikowi prawo wnie-

sienia odwołania, przy czym w odwołaniu nie może być kwestionowane zaliczenie gruntów do poszczególnych klas.

(2) Odwołanie od wymiaru państwowego podatku gruntowego, wymierzonego dla podatkowej jednostki zbiorowej, powinno być podpisane przez dwóch przedstawicieli, wybranych przez uczestników tejże jednostki.

§ 27. (1) Urzędy skarbowe zawiadamiają zarządy gmin—na podstawie ewidencji gruntów—o kwotach państwowego podatku gruntowego na dany rok podatkowy dla poszczególnych podatkowych jednostek zbiorowych, w formie wykazu, w terminie do 1 lutego roku podatkowego.

(2) Zarządy gmin dokonują rozkładu państwowego podatku gruntowego pomiędzy poszczególnych uczestników podatkowych jednostek zbiorowych po uprzednim wysłuchaniu opinii dwóch płatników podatku gruntowego danej gminy oraz dwóch uczestników danej podatkowej jednostki zbiorowej. Osoby te zarząd gminy powołuje we własnym zakresie. Z dokonanego rozkładu podatku spisuje się protokół.

§ 28. (1) Zarządy gmin dokonują rozkładu państwowego podatku gruntowego pomiędzy poszczególnych uczestników podatkowych jednostek zbiorowych w zależności od ilości posiadanych przez każdego z nich gruntów z uwzględnieniem wartości, przychodowości lub klas podatkowych tych gruntów.

(2) Przy rozkładzie podatku powinny być przestrzegane następujące zasady:

- 1) ogólna suma podatku, wymierzonego na podatkową jednostkę zbiorową, powinna być w całości rozłożona pomiędzy uczestników danej jednostki;
- 2) przeciętne obciążenie jednego hektara podlegających opodatkowaniu gruntów poszczególnego uczestnika podatkowej jednostki zbiorowej nie powinno przewyższać 1,5-krotnego przeciętnego obciążenia jednego hektara gruntów tejże jednostki podatkowej na dany rok podatkowy.

§ 29. (1) Wyniki rozkładu podatku zarządy gmin wpisują do list rozkładu państwowego podatku gruntowego (wzór Nr 6) bez zastosowania ulg z art. 8.

(2) Listy rozkładu państwowego podatku gruntowego sporządza się w dwóch egzemplarzach dla każdej podatkowej jednostki zbiorowej.

(3) Jeden egzemplarz listy rozkładu, sporządzonej w myśl ust. (1), zarząd gminy obowiązany jest przesłać urzędowi skarbowemu w terminie dni 14 od daty otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w § 27 ust. (1), z dołączeniem odpisu protokołu z dokonanego rozkładu podatku; listy te urzędy skarbowe wykorzystują przy obliczaniu oddzielnego dodatku z art. 7 i ulg z art. 8 dla płatników indywidualnych (§ 25 ust. 1).

§ 30. (1) Urzędy skarbowe sporządzają i przesyłają zarządom gmin wyciągi (wzór Nr 7) z drugiej części rejestru wymiarowego, obejmujące jednostki podatkowe indywidualne i zbiorowe, przy czym zwracają listy rozkładu państwowego podatku gruntowego w terminie do dnia 1 marca roku podatkowego.

(2) Zarządy gmin obliczają w listach rozkładu państwowego podatku gruntowego ulgi z art. 8 dla poszczególnych uczestników podatkowych jednostek zbiorowych, posiłkując się wyciągami z rejestru wymiarowego.

(3) Na podstawie list rozkładu państwowego podatku gruntowego zarządy gmin zawiadamiają w sposób w danej gminie przyjęty osoby, obowiązane do płacenia podatku, o wysokości wyznaczonego państwowego podatku gruntowego, ulg z art. 8 oraz o wysokości dodatku samorządowego.

(4) Po ukończeniu czynności, o których mowa w poprzednich ustępach, zarząd gminy przesyła właściwemu urzędowi skarbowemu jeden egzemplarz list rozkładu państwowego podatku gruntowego.

§ 31. Zawiadomienie uczestników podatkowych jednostek zbiorowych o wysokości podatku (§ 30 ust. 3) powinno być ukończone do dnia 31 marca każdego roku podatkowego.

§ 32. (1) Od wyznaczonego przez zarząd gminy państwowego podatku gruntowego służy poszczególnym uczestnikom podatkowej jednostki zbiorowej prawo wniesienia odwołania za pośrednictwem zarządu gminy do właściwego urzędu skarbowego w terminie do końca kwietnia każdego roku podatkowego; odwołania, wniesione po tym terminie, pozostawia się bez rozpatrzenia.

(2) Orzeczenia urzędu skarbowego są ostateczne.

(3) Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku w terminach ustawowych (art. 10).

§ 33. (1) Kwoty państwowego podatku gruntowego, odpisane z powodu uwzględnienia odwołań uczestników podatkowej jednostki zbiorowej, zarządy gmin rozkładają na pozostałych uczestników podatkowej jednostki zbiorowej i pobierają wraz z drugą ratą.

(2) Jeżeli jednak odwołania zostaną rozpatrzone po dniu 15 października roku podatkowego, którego dotyczą, wówczas kwoty, o których mowa w ust. (1), powinny być rozłożone w następnym roku podatkowym i pobrane wraz z pierwszą ratą.

§ 34. W razie dokonania dodatkowego wymiaru państwowego podatku gruntowego dla podatkowej jednostki zbiorowej zarząd gminy obowiązany jest przeprowadzić w terminie 30 dni od daty zawiadomienia urzędu skarbowego uzupełniający rozkład podatku dla uczestników tejże jednostki.

§ 35. (1) Uczestnikowi podatkowej jednostki zbiorowej, której grunty nie zostały objęte scaleniem, przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie do właściwego urzędu skarbowego żądania wyłączenia posiadanych przez niego gruntów z podatkowej jednostki zbiorowej i opodatkowania tych gruntów jako podatkowej jednostki indywidualnej. Do podania powinny być dołączone: wyciąg z księgi hipotecznej, stwierdzający tytuł własności i obszar gruntów uczestnika jednostki zbiorowej, oraz plan (odrys planu), stwierdzający położenie i sposób użytkowania gruntów, podlegających wyłączeniu.

(2) Grunty, wydzielone z podatkowej jednostki zbiorowej w myśl ust. (1), podlegają opodatkowaniu, jako jednostka indywidualna, od początku roku następnego po wniesieniu podania o wydzielenie gruntów.

§ 36. (1) Zarządy gmin ponoszą odpowiedzialność za należyte i terminowe przeprowadzenie rozkładu państwowego podatku gruntowego pomiędzy poszczególnych uczestników podatkowych jednostek zbiorowych.

(2) Urzędy skarbowe sprawują nadzór nad czynnościami zarządów gmin w zakresie rozkładu państwowego podatku gruntowego w podatkowych jednostkach zbiorowych.

(3) W razie przeprowadzenia przez zarząd gminy rozkładu podatku oraz obliczenia ulg z art. 8 wbrew przepisom rozporządzenia niniejszego — dyrektor izby skarbowej ma prawo na wniosek urzędu skarbowego uchylić dokonany rozkład podatku i zarządzić ponowne przeprowadzenie rozkładu.

Dział II.

Przepisy, dotyczące województw: nowogrodzkiego, poleskiego, wileńskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, grodzieńskiego, sokólskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

§ 37. (1) Urzędy skarbowe prowadzą stałą ewidencję gruntów, położonych w ich okręgach (wzór Nr 8), zarówno podlegających państwowemu podatkowi gruntowemu, jak i od tego podatku zwolnionych.

(2) Ewidencję gruntów zakłada się gminami według gromad — w porządku alfabetycznym nazw jednostek podatkowych — na podstawie materiałów, posiadanych przez urzędy skarbowe, oraz danych ewidencyjnych, dostarczonych przez zarządy gmin w myśl art. 53 i 54 ordynacji podatkowej.

(3) Wszelkie zmiany w powierzchni gruntów, podziale gruntów na rodzaje użytków, osobie właściciela (posiadacza) itp. przeprowadza się w ewidencji gruntów na skutek orzeczeń lub postanowień urzędu skarbowego lub izby skarbowej, powziętych na podstawie:

1) deklaracji płatników i dostarczonych przez nich wyciągów z ksiąg hipotecznych, aktów kupna—sprzedaży, planów

(odrysów z planów), sporządzonych przez mierniczych (§ 94), i innych wiarygodnych dowodów;

2) zawiadomień i zaświadczeń władz i instytucji państwowych i samorządowych oraz danych, dostarczonych przez zarządy gmin w myśl art. 53 i 54 ordynacji podatkowej.

(4) W razie utworzenia lub powiększenia jednostki podatkowej w ewidencji gruntów należy zaznaczyć, z których jednostek została ta jednostka utworzona lub powiększona. Okoliczność ta powinna być zaznaczona zarówno przy jednostce utworzonej lub powiększonej, jak i przy jednostce, z której została utworzona lub z której została powiększona odnośna jednostka podatkowa.

§ 38. W przypadkach, w których niemożliwe jest stwierdzenie na podstawie posiadanego materiału właściwego podziału gruntów na rodzaje użytków, lub w razie nasuwających się wątpliwości co do zgodności dostarczonych przez płatników dowodów ze stanem faktycznym — urząd skarbowy przeprowadza dochodzenie przy pomocy zarządów gmin lub przez własne organa, stosując analogiczne przepisy § 23 (wzór Nr 9 i 10).

§ 39. (1) Na podstawie ewidencji gruntów urzędy skarbowe sporządzają wykazy wszystkich gruntów, znajdujących się w ich okręgach, a podlegających państwowemu podatkowi gruntowemu, według stanu na dzień 1 stycznia roku podatkowego (wzór Nr 11) i wykazy te przedstawiają izbie skarbowej w terminie do dnia 15 stycznia roku podatkowego.

(2) Na podstawie tych wykazów izba skarbową ustala ogólną sumę podatku, przypadającą na poszczególne powiaty w myśl art. 4 i § 13.

§ 40. (1) Rozkładu państwowego podatku gruntowego na poszczególne jednostki podatkowe dokonują właściwe urzędy skarbowe przy współudziale powiatowych komisji repartycyjnych.

(2) Rozkładu podatku, wymierzonego na podatkowe jednostki zbiorowe, pomiędzy poszczególnych uczestników jednostek zbiorowych dokonują zarządy gmin w trybie, przewidzianym w § 59 i § 60.

§ 41. (1) Dla obszaru każdego powiatu łącznie z miastami wydzielonymi, znajdującymi się w jego granicach, tworzy się powiatową komisję repartycyjną.

(2) Powiatowa komisja repartycyjna czynna jest przy urzędzie skarbowym. Jeżeli na obszarze działania powiatowej komisji repartycyjnej znajduje się kilka urzędów skarbowych, komisja repartycyjna czynna jest przy urzędzie powiatowym.

(3) Jeżeli na obszarze działania powiatowej komisji repartycyjnej jest więcej niż jeden po-

wiatowy urząd skarbowy, wówczas urząd, przy którym komisja jest czynna, wyznacza dyrektor izby skarbowej.

§ 42. (1) W skład powiatowej komisji repartycyjnej wchodzi:

- 1) naczelnik lub zastępca naczelnika urzędu skarbowego, przy którym komisja jest czynna, — jako przewodniczący;
- 2) 4 członków, powołanych z grona płatników państwowego podatku gruntowego, i tyluż zastępców członków.

(2) Członków powiatowej komisji repartycyjnej i ich zastępców powołuje dyrektor izby skarbowej na wniosek naczelnika właściwego urzędu skarbowego. Dwoch członków komisji i tyluż zastępców powołuje się z listy, przedstawionej przez izbę rolniczą, oraz dwóch członków i tyluż zastępców z listy, przedstawionej przez wydział powiatowy, przy czym w obu przypadkach jeden członek (zastępca) powinien być przedstawicielem większej własności, drugi zaś członek (zastępca) — przedstawicielem mniejszej własności.

(3) Jeżeli na obszarze działania powiatowej komisji repartycyjnej znajduje się miasto wydzielone, do składu komisji powołuje się nadto z listy, przedstawionej przez zarząd miasta wydzielonego, dwóch członków i tyluż zastępców płatników państwowego podatku gruntowego.

§ 43. (1) W celu przedstawienia list kandydatów na członków powiatowej komisji repartycyjnej i ich zastępców urząd skarbowy zwraca się do właściwej izby rolniczej i do powiatowego związku samorządowego oraz zarządu miasta wydzielonego, wyznaczając termin przedstawienia tych list. Przedstawione listy powinny zawierać co najmniej podwójną ilość kandydatów.

(2) O powołaniu na członków komisji oraz ich zastępców naczelnik urzędu skarbowego zawiadamia osoby powołane oraz podaje do wiadomości właściwego samorządu nazwiska osób powołanych.

§ 44. Członków (zastępców członków) powiatowej komisji repartycyjnej powołuje się na okres 3 lat podatkowych.

§ 45. Członkami (zastępcami członków) powiatowej komisji repartycyjnej mogą być obywatele Rzeczypospolitej, którzy ukończyli 30 rok życia, korzystają z pełni praw cywilnych i obywatelskich i nie byli karani za przestępstwa na szkodę Skarbu Państwa.

§ 46. (1) Mandat członka (zastępcy członka) powiatowej komisji repartycyjnej gaśnie:

- 1) w razie nieprzybycia bez należytego usprawiedliwienia na 2 kolejne posiedzenia komisji,
- 2) w razie utraty warunków piastowania mandatu, określonych w § 42 ust. (2) i § 45.

(2) O wygaśnięciu mandatu członka lub zastępcy członka komisji repartycyjnej orzeka dyrektor izby skarbowej.

§ 47. (1) O dniu posiedzenia powiatowej komisji repartycyjnej członkowie komisji powinni być zawiadomieni pisemnie przez przewodniczącego przynajmniej na 7 dni przed posiedzeniem. Niemożność przybycia powinni członkowie bezzwłocznie usprawiedliwić. O ile pozostało dość czasu, przewodniczący zaprasza w tym wypadku na posiedzenie zastępcę.

(2) Dla prawomocności uchwał komisji potrzebna jest obecność, oprócz przewodniczącego, co najmniej dwóch członków lub ich zastępców. Uchwały w komisji zapadają bezwzględną większością głosów osób, biorących udział w głosowaniu; przewodniczący nie głosuje, lecz jedynie rozstrzyga w razie równości głosów.

§ 48. Z obrad i uchwał powiatowej komisji repartycyjnej spisuje się protokoły, które podpisuje przewodniczący, protokolant i co najmniej dwóch członków komisji, obecnych na posiedzeniu.

§ 49. (1) Członkowi (zastępcy członka) powiatowej komisji repartycyjnej służy prawo do wynagrodzenia — w wysokości 5 zł za każde posiedzenie, w którym bierze udział, oraz zwrot poniesionych niezbędnych kosztów dojazdu do siedziby urzędu skarbowego.

(2) Za niezbędne (konieczne) koszty uważa się koszty przejazdu środkami transportu masowego (koleje, tramwaje, autobusy itp.), odbytego klasą najniższą, w braku zaś takiego środka — koszty przejazdu innym najtańszym z dostępnych środków lokomocji.

(3) Jeżeli członek (zastępca członka) komisji odbył podróż swoim środkiem lokomocji lub pieszo, służy mu prawo do zwrotu kosztów przejazdu, jakie by mu się należały w myśl ust. (2).

§ 50. (1) Dla rozkładu państwowego podatku gruntowego na poszczególne jednostki podatkowe dokonuje się podziału powiatu na rejony ekonomiczne w zależności od warunków naturalnych i gospodarczych (klimat, teren, urodzajność gleby, stan dróg, przeciętny poziom kultury rolnej, rynki zbytu itp.) oraz ustala się dla każdego rejonu przeciętne stawki państwowego podatku gruntowego z 1 ha gruntów, zróżniczkowane według poszczególnych kategorii użytków, bądź rodzajów użytków, wyszczególnionych w taryfie:

I kategoria:

- 1) grunty uprawne (orne),
- 2) łąki,
- 3) sady i ogrody.

II kategoria:

- 4) grunty leśne z podziałem: na grunty leśne, objęte normalną gospodarką leśną, i na grunty leśne mniej lub wcale niedochodowe z przyczyn, od właściciela gruntów niezależnych,
- 5) pastwiska,
- 6) grunty błotniste,
- 7) grunty pod wodami zamkniętymi z podziałem: na grunty pod wodami, na któ-

rych prowadzi się gospodarstwo rybne, i na grunty pod pozostałymi wodami.

(2) Podany w ustępie (1) podział gruntów na rodzaje użytków może być zmieniony przez wyodrębnienie specjalnych rodzajów, przynoszących szczególne korzyści gospodarcze, bądź wyjątkowo mało wydajnych.

§ 51. Przy rozkładzie państwowego podatku gruntowego na poszczególne jednostki podatkowe powinny być przestrzegane następujące zasady:

- 1) ogólna suma podatku, wyznaczona na powiat w myśl art. 4 i § 13, nie może ulec uszczupleniu;
- 2) przy rozkładzie podatku nie bierze się pod uwagę częściowych zwolnień od podatku z art. 2 pkt 10) oraz ulg z art. 8;
- 3) przy zaliczaniu jednostek podatkowych do poszczególnych rejonów ekonomicznych nie uwzględnia się strat i szkód, poniesionych na skutek klęsk żywiołowych;
- 4) grunty pod lasami, uznanymi za ochronne i korzystające z procentowego częściowego zwolnienia od podatku (art. 2 pkt 10), nie mogą być przy rozkładzie podatku obciążone w silniejszym stopniu niż sąsiednie grunty leśne;
- 5) ustalone przy rozkładzie podatku najwyższe obciążenie 1 ha gruntów nie może przekraczać trzykrotnie wziętej właściwej dla danej kategorii użytków przeciętnej stawki dla danego powiatu według taryfy, załączonej do art. 4;
- 6) maksymalna dopuszczalna rozpiętość między stawkami podatku z 1 ha gruntów, ustalonymi przez powiatową komisję repartycyjną może wynosić:
 - a) dla stawek, ustalonych dla tego samego rodzaju użytków, w poszczególnych kolejno rejonach, jak 2 do 3,
 - b) dla stawek, ustalonych dla poszczególnego rodzaju użytków danej kategorii, w obrębie tego samego rejonu, jak 1 do 2.

Przykład:

Powiat został podzielony na rejon: A, B, C i D: przeciętne stawki podatku z 1 ha gruntów w myśl § 50 ustalono z zachowaniem dopuszczalnej rozpiętości:

Dla rejonu	A	B	C	D
I kategoria:				
Grunty orne	1,20	1,40	1,50	2,00
Ogrody	1,50	1,80	2,00	2,50
II kategoria:				
Grunty błotniste	0,10	0,15	0,20	0,25
Pastwiska	0,20	0,28	0,30	0,24

§ 52. (1) Dla dokonania rozkładu państwowego podatku gruntowego urzędy skarbowe zbiorą niezbędne materiały, w szczególności wykorzystując w tym celu dane:

- 1) ustalone w związku z przeprowadzaniem klasyfikacji gruntów w myśl ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 203);
- 2) będące w posiadaniu organizacji rolniczych i izb rolniczych oraz wydziałów powiatowych.

(2) Na podstawie zebranych materiałów urzędy skarbowe przy współudziale biegłych opracowują projekt podziału powiatu na rejon ekonomiczne i przeciętne stawki podatku z 1 ha gruntów poszczególnych rodzajów użytków lub kategorii użytków.

(3) Zaprojektowanie stawek podatku przeprowadza się w sposób następujący:

- 1) ustala się przy współudziale biegłych liczby (mnożniki), wyrażające stosunek, w jakim pozostaje do siebie pod względem wartości lub przychodu 1 ha gruntów tego samego rodzaju lub tej samej grupy różnych rodzajów użytków w różnych rejonach, przy czym przyjmuje się za podstawę obliczenia 1 ha gruntów danego użytku z rejonu, podlegającego najniższemu obciążeniu podatkiem gruntowym;
- 2) następnie ustala się wysokość przeciętnych stawek podatku z 1 ha danego rodzaju użytków:
 - a) dla rejonu o najniższym obciążeniu (p. 1) i
 - b) dla każdego z pozostałych rejonów.

W celu ustalenia wysokości przeciętnej stawki dla rejonu o najniższym obciążeniu—iloczyn, otrzymany z przemnożenia ogólnej ilości hektarów danego rodzaju gruntów użytkowych ze wszystkich rejonów przez przeciętną stawkę według taryfy, załączonej do art. 4, dzieli się przez sumę iloczynów, otrzymanych z przemnożenia ilości hektarów tych samych gruntów w każdym rejonie przez właściwy dla danego rejonu mnożnik. Wysokość stawek dla pozostałych rejonów ustala się drogą przemnożenia stawki, określonej dla rejonu o najniższym obciążeniu, przez właściwy dla każdego z tych rejonów mnożnik.

(4) Kwoty, określone w myśl ust. (3) p. 2), zaokrąglą się do pełnych groszy; części mniejsze od pół grosza odrzuca się. Wynikająca z zaokrąglenia nadwyżkę lub niedobór w kontyngencie podatku powiatowa komisja repartycyjna wyrównywa przez obniżenie lub zwiększenie odpowiednio według własnego uznania kwot podatku dla niektórych jednostek podatkowych.

Przykład:

Przeciętna stawka w powiecie według taryfy, stanowiącej załącznik do art. 4, dla 1 ha gruntów ornych — 1,50 zł; powiat podzielono na 5 rejonów gruntów ornych: w rejonie A—10.000

ha, w rejonie B—10.000 ha, w rejonie C—6.000 ha, w rejonie D—1.000 ha i w rejonie E—4.000 ha, czyli łącznie 31.000 ha; stosunek pomiędzy rejonami pod względem wartości 1 ha lub przychodu z 1 ha gruntów wyraża się, jak:

1 : 1,2 : 1,4 : 1,6 : 2; przeciętna stawka dla rejonu A wyniesie zatem:

$$\frac{31.000 \times 1,5}{10.000 \times 1 + 10.000 \times 1,2 + 6.000 \times 1,4 + 1.000 \times 1,6 + 4.000 \times 2} = 1,16 \text{ złotych;}$$

stawki dla pozostałych rejonów wyniosą:

dla rejonu B	= 1,16 × 1,2 = 1,392 zł	w zaokrągleniu	1,39 zł
" " C	= 1,16 × 1,4 = 1,624 " "	" "	1,62 "
" " D	= 1,16 × 1,6 = 1,856 " "	" "	1,86 "
" " E	= 1,16 × 2,0 = 2,32 " "	" "	2,32 "

Różnica pomiędzy kwotą, otrzymaną z zastosowania przeciętnej stawki z taryfy (kontyngent podatku), a kwotą, otrzymaną przy zastosowaniu stawek podatkowych w myśl projektu rozkładu podatku, wynosi:

$$31.000 \times 1,5 - (10.000 \times 1,16 + 10.000 \times 1,39 + 6.000 \times 1,62 + 1.000 \times 1,86 + 4.000 \times 2,32) = 46.500 - 46.360 = 140 \text{ zł;}$$

niedobór ten rozkłada się pomiędzy niektóre jednostki podatkowe.

(5) W sposób, podobny do wskazanego w ust. (3), przeprowadza się ustalenie zróżniczkowanych przeciętnych stawek podatku dla jednego hektara poszczególnych rodzajów użytków danej kategorii gruntów, położonych w obrębie tego samego rejonu.

(6) W uzasadnionych przypadkach ustalenie stawek może być przeprowadzone za zezwoleniem dyrektora izby skarbowej w sposób odmienny od wskazanego w ust. (3), (4) i (5), z zachowaniem jednak przepisów §§ 50 i 51.

§ 53. (1) Zarządy gmin obowiązane są do współdziałania z urzędami skarbowymi przy opracowaniu projektu rozkładu państwowego podatku gruntowego, dostarczając niezbędny materiał ewidencyjny.

(2) W związku z rozkładem podatku gruntowego urzędy skarbowe mają prawo przesłuchiwać świadków i biegłych oraz żądać udzielenia wyjaśnień od innych osób (wójtów, sołtysów, agronomów itd.).

§ 54. (1) Na podstawie opracowanego przez urząd skarbowy projektu rozkładu powiatowe komisje repartycyjne uchwalają podział powiatu na rejony ekonomiczne i przeciętne stawki podatku z 1 ha gruntów poszczególnych rodzajów użytków bądź kategorii użytków, zaliczając poszczególne jednostki podatkowe do odpowiednich rejonów. Zasady rozkładu podatku obowiązują na jeden rok podatkowy; zasady te mogą być przyjęte przez komisje repartycyjne w latach następnych.

(2) Powiatowa komisja repartycyjna korzysta z tych samych uprawnień co i urząd skarbowy (§ 53 ust. (2)).

§ 55. (1) Na podstawie uchwał powiatowych komisji repartycyjnych właściwe urzędy skarbowe obliczają państwowy podatek gruntowy i dodatek samorządowy dla wszystkich jednostek podatkowych, podlegających opodatkowaniu według stanu na dzień 1 stycznia roku podatkowego. Dla podatkowych jednostek indywidualnych urzędy skarbowe obliczają oddzielny dodatek z art. 7 oraz ulgi z art. 8 (§ 61 ust. 3). W tym celu urzędy skarbowe zakładają rejestr wymiarowy (wzór Nr 5) w dwóch częściach: do pierwszej części wpisuje się jednostki podatkowe, opłacające oddzielny dodatek z art. 7, a do drugiej — pozostałe jednostki podatkowe. Rejestr wymiarowy zakłada się na okres 5-letni.

(2) Grunty, nabyte przez uczestników podatkowej jednostki zbiorowej, a znajdujące się poza jej obszarem — dołącza się przy wymiarze państwowego podatku gruntowego do obszaru gruntów tejże jednostki, jeżeli nabyte grunty położone są w tej samej gromadzie; nie dotyczy to jednak przypadków, gdy na nabyte grunty założono osobną księgę hipoteczną.

§ 56. Jeżeli przy obliczeniu ogólnej sumy państwowego podatku gruntowego lub oddzielnego dodatku dla poszczególnych indywidualnych płatników lub dla podatkowych jednostek zbiorowych, otrzyma się kwotę złotych z ułamkiem o więcej niż jednym miejscu dziesiętnym, a zarazem setne części złotego wynoszą 5 lub więcej, wówczas zaokrągla się części ułamkowe wzwyż do pełnych dziesiętnych części złotego; w przeciwnym razie setne i dalsze części złotego opuszcza się.

§ 57. (1) Od wymiaru państwowego podatku gruntowego służy płatnikowi prawo wniesienia odwołania, przy czym w odwołaniu nie mogą być kwestionowane stawki podatkowe, ustalone przez powiatową komisję repartycyjną.

(2) Odwołanie od wymiaru państwowego podatku gruntowego, wymierzonego na podatkową jednostkę zbiorową, powinno być podpisane przez dwóch przedstawicieli, wybranych przez uczestników tejże jednostki.

§ 58. (1) Izby skarbowe sprawują nadzór nad czynnościami powiatowych komisji repartycyjnych.

(2) W wypadku stwierdzenia, że rozkład podatku na poszczególne jednostki podatkowe został przeprowadzony wbrew przepisom rozporządzenia niniejszego, Minister Skarbu — na wniosek dyrektora właściwej izby skarbowej — uchyla wymiar podatku i zarządza ponowny rozkład.

§ 59. (1) Urzędy skarbowe zawiadamiają zarządy gmin na podstawie ewidencji gruntów o kwotach państwowego podatku gruntowego na dany rok podatkowy dla poszczególnych

podatkowych jednostek zbiorowych w formie wykazu, w terminie do 10 lutego roku podatkowego.

(2) Zarządy gmin dokonują rozkładu państwowego podatku gruntowego pomiędzy poszczególnych uczestników podatkowej jednostki zbiorowych po uprzednim wysłuchaniu opinii dwóch płatników podatku gruntowego danej gminy oraz dwóch uczestników danej podatkowej jednostki zbiorowej. Osoby te powołuje zarząd gminy we własnym zakresie. Z dokonanego rozkładu podatku spisuje się protokół.

§ 60. (1) Zarządy gmin dokonują rozkładu państwowego podatku gruntowego pomiędzy poszczególnych uczestników podatkowej jednostki zbiorowej w zależności od ilości posiadanych przez każdego z nich gruntów z uwzględnieniem wartości, przychodowości lub kategorii tych gruntów.

(2) Przy rozkładzie podatku powinny być przestrzegane zasady następujące:

- 1) ogólna suma podatku, wymierzonego na podatkową jednostkę zbiorową, powinna być w całości rozłożona pomiędzy uczestników danej jednostki;
- 2) przeciętne obciążenie jednego hektara podlegających opodatkowaniu gruntów poszczególnego uczestnika podatkowej jednostki zbiorowej nie powinno przewyższać 1,5-krotnego przeciętnego obciążenia jednego hektara gruntów tejże jednostki podatkowej na dany rok podatkowy.

§ 61. (1) Wyniki rozkładu podatku zarządy gmin wpisują do list rozkładu państwowego podatku gruntowego (wzór Nr 6) bez zastosowania ulg z art. 8.

(2) Listy rozkładu państwowego podatku gruntowego sporządza się w dwóch egzemplarzach dla każdej podatkowej jednostki zbiorowej.

(3) Jeden egzemplarz listy rozkładu, sporządzonej w myśl ust. (1), zarząd gminy obowiązany jest przesłać urzędowi skarbowemu w terminie dni 14 od daty otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w § 59 ust. (1), z dołączeniem odpisu protokołu z dokonanego rozkładu podatku; listy te urzędy skarbowe wykorzystują przy obliczaniu oddzielnego dodatku z art. 7 i ulg z art. 8 dla płatników indywidualnych (§ 55 ust. 1).

§ 62. (1) Urzędy skarbowe sporządzają i przesyłają zarządom gmin wyciągi (wzór Nr 7) z drugiej części rejestru wymiarowego, obejmujące jednostki podatkowe indywidualne i zbiorowe, przy czym zwracają listy rozkładu państwowego podatku gruntowego w terminie do dnia 1 marca roku podatkowego.

(2) Zarządy gmin obliczają w listach rozkładu państwowego podatku gruntowego ulgi z art. 8 dla poszczególnych uczestników podat-

kowych jednostek zbiorowych, posiłkując się wyciągami z rejestru wymiarowego.

(3) Na podstawie list rozkładu państwowego podatku gruntowego zarządy gmin zawiadamiają w sposób w danej gminie przyjęty osoby, obowiązane do płacenia podatku, o wysokości wyznaczonego państwowego podatku gruntowego, ulg z art. 8 oraz o wysokości dodatku samorządowego.

(4) Po ukończeniu czynności, o których mowa w poprzednich ustępach, zarząd gminy przesyła właściwemu urzędowi skarbowemu jeden egzemplarz list rozkładu państwowego podatku gruntowego.

§ 63. Zawiadomienie uczestników podatkowych jednostek zbiorowych o wysokości podatku (§ 62 ust. 3) powinno być ukończony do dnia 31 marca każdego roku podatkowego.

§ 64. (1) Od wyznaczonego przez zarząd gminy państwowego podatku gruntowego służy poszczególnym uczestnikom podatkowej jednostki zbiorowej prawo wniesienia odwołania za pośrednictwem zarządu gminy do właściwego urzędu skarbowego w terminie do końca kwietnia każdego roku podatkowego; odwołania, wniesione po tym terminie, pozostawia się bez rozpatrzenia.

(2) Orzeczenia urzędu skarbowego są ostateczne.

(3) Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku w terminach ustawowych.

§ 65. (1) Kwoty państwowego podatku gruntowego, odpisane z powodu uwzględnienia odwołań uczestników podatkowej jednostki zbiorowej, zarządy gmin rozkładają na pozostałych uczestników podatkowej jednostki zbiorowej i pobierają wraz z drugą ratą.

(2) Jeżeli jednak odwołania zostaną rozpatrzone po dniu 15 października roku podatkowego, którego dotyczą, wówczas kwoty, o których mowa w ust. (1), powinny być rozłożone w następnym roku podatkowym i pobrane wraz z pierwszą ratą.

§ 66. Dodatkowe wymiary państwowego podatku gruntowego uskuteczniają urzędy skarbowe przez zastosowanie przeciętnych stawek przyjętych przez powiatową komisję reparycyjną na dany rok podatkowy.

§ 67. W razie dokonania dodatkowego wymiaru podatku dla podatkowej jednostki zbiorowej zarząd gminy obowiązany jest przeprowadzić w terminie 30 dni od daty zawiadomienia urzędu skarbowego uzupełniający rozkład podatku dla uczestników tejże jednostki.

§ 68. (1) Uczestnikowi podatkowej jednostki zbiorowej, której grunty nie zostały objęte scaleniem, służy prawo zgłoszenia na piśmie do właściwego urzędu skarbowego żądania wyłączenia posiadanych przez niego gruntów z podatkowej jednostki zbiorowej i opodatko-

wania tych gruntów, jako jednostki podatkowej indywidualnej. Do podania powinny być dołączone: wyciąg z księgi hipotecznej, stwierdzający tytuł własności i obszar gruntów uczestnika jednostki zbiorowej oraz plan (odrys planów), stwierdzający położenie i sposób użytkowania gruntów, podlegających wyłączeniu.

(2) Grunty, wydzielone z podatkowej jednostki zbiorowej w myśl ust. (1), podlegają opodatkowaniu, jako jednostka indywidualna, od początku roku następnego po wniesieniu podania o wydzielenie gruntów.

§ 69. (1) Zarządy gmin ponoszą odpowiedzialność za należyte i terminowe przeprowadzenie rozkładu państwowego podatku gruntowego pomiędzy poszczególnych uczestników podatkowych jednostek zbiorowych.

(2) Urzędy skarbowe sprawują nadzór nad czynnościami zarządów gmin w zakresie rozkładu państwowego podatku gruntowego w podatkowych jednostkach zbiorowych.

(3) W razie przeprowadzenia przez zarząd gminy rozkładu podatku oraz obliczenia ulg z art. 8 wbrew przepisom rozporządzenia niniejszego dyrektor izby skarbowej ma prawo na wniosek urzędu skarbowego uchylić dokonany rozkład podatku i zarządzić ponowne przeprowadzenie rozkładu.

Dział III.

Przepisy, dotyczące województw: krakowskiego, lwowskiego, pomorskiego, poznańskiego, śląskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

§ 70. (1) W przypadkach, w których zwolnieniu od podatku w myśl art. 2 podlega część posiadłości gruntowej (kilka parcel, jedna parcela, część parceli), zapisana w matrykule katastralnej (w arkuszu posiadłości gruntowych) jako podlegająca podatkowi, powinny działy katastralne urzędów skarbowych (urzędy katastralne), opierając się na danych, zawartych w aktach państwowego podatku od nieruchomości lub na deklaracji właściciela (posiadacza) gruntu lub też na zawiadomieniu właściwej władzy (§ 11), określić prowizorycznie kwotę, o którą należy w związku z wyłączeniem danego obszaru spod opodatkowania obniżyć uwidocznioną w matrykule (w arkuszach posiadłości gruntowych) kwotę podatku katastralnego (kwotę czystego dochodu katastralnego).

(2) W przypadkach, gdy dane, o których mowa w ust. (1), będą nasuwały wątpliwości, wówczas działy (urzędy) katastralne powinny przeprowadzić dochodzenia, zasięgając w zarządach gmin informacji co do faktycznego stanu rzeczy, lub badając faktyczny stan na miejscu.

§ 71. (1) Celem ustalenia podstawy wymiaru państwowego podatku gruntowego przy

opodatkowaniu podwórzy i placów, które według dotychczasowych przepisów nie podlegały podatkowi gruntowemu, działy (urzędy) katastralne obliczają prowizorycznie podatek katastralny (czysty dochód katastralny), przyjmując dla wspomnianych podwórzy i placów katastralną klasę użytku według przyległego do nich (lub otaczającego) w przeważającej części użytku rolnego.

(2) Przepis ust. (1) nie ma zastosowania do podwórzy i placów, podlegających podatkowi od nieruchomości.

§ 72. (1) Celem ustalenia podstawy wymiaru państwowego podatku gruntowego dla poszczególnych właścicieli podwórzy, wykazanych w matrykulach katastralnych bez wyszczególnienia powierzchni, należących do różnych właścicieli (niepodzielone podwórza), działy (urzędy) katastralne powinny wykorzystać dane co do powierzchni wspomnianych podwórzy, ustalone przy przeprowadzeniu klasyfikacji gruntów na podstawie ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 203), a podatek katastralny obliczyć prowizorycznie, zaliczając części niepodzielonych podwórzy, należące do poszczególnych właścicieli, do klasy przyległych (lub otaczających) w przeważającej części użytków rolnych.

(2) W razie niemożności uzyskania danych, wykazujących oddzielny stan posiadania poszczególnych płatników, niepodzielone podwórza wciągają się do rejestrów wymiarowych pod jedną pozycją, jako posiadłość gruntową, stanowiącą wspólną własność kilku osób.

§ 73. Prowizoryczne obliczenie podstaw wymiaru, dokonane w myśl § 70 — 72, działy (urzędy) katastralne utrzymują w ścisłej ewidencji w operatach katastralnych.

§ 74. Na deklaracjach właścicieli (posiadaczy) gruntów lub na zawiadomieniach właściwych władz o powstaniu warunków, uzasadniających zwolnienie podatkowe, powinny być poczynione adnotacje o przyznaniu zwolnienia od podatku, podpisane przez naczelnika urzędu skarbowego.

§ 75. (1) Działy (urzędy) katastralne powinny porównać dane, zawarte w wykazach osób, posiadających nieruchomości gruntowe (art. 53 i 54 ordynacji podatkowej), z danymi katastralnymi, przeprowadzając w razie potrzeby dochodzenia celem usunięcia stwierdzonych różnic oraz dokonać prowizorycznego obliczenia podstaw wymiaru podatku w myśl przepisów § 70 — 72, jeżeli brak warunków do ostatecznego obliczenia podstaw wymiaru.

(2) Po dokonaniu czynności, wskazanych w ust. (1), dział (urząd) katastralny zakłada na okres 5-letni osobno dla każdej gminy i miasta rejestry wymiarowe (wzór Nr 12) w dwóch

częściach i wpisuje do pierwszych części płatników, opłacających oddzielny dodatek z art. 7, a do drugich części pozostałych płatników oraz wypełnia kolumny rejestru wymiarowego, zawierające dane niezbędne do obliczenia państwowego podatku gruntowego. Ponadto dział (urząd) katastralny wykazuje w rejestrach wymiarowych kwoty należności ewidencyjnych.

(3) Do rejestru wymiarowego wciąga się wszystkie grunty, zarówno podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu, jak i zwolnione od tego podatku.

(4) Wpisane do rejestrów wymiarowych kwoty podatku katastralnego (czystego dochodu katastralnego) powinien dział (urząd) katastralny zsumować bez uwzględnienia zwolnień i otrzymaną sumę uzgodnić z ogólną sumą podatku katastralnego (czystego dochodu katastralnego) dla danej miejscowości (gromady, miasta). Zgodność wpisanych danych z danymi katastralnymi stwierdza podpisem kierownik działu (urzędu) katastralnego.

(5) Wszystkie grunty (działki — parcele gruntowe), należące w całości lub w ułamkowych częściach do jednej osoby, a położone na obszarze jednej gminy wiejskiej lub miejskiej, dział (urząd) katastralny wykazuje w rejestrach wymiarowych pod jednym numerem kolejnym. Grunty te stanowią jedną jednostkę podatkową.

§ 76. (1) W rejestrach wymiarowych, założonych w myśl § 75, urząd skarbowy oblicza kwoty państwowego podatku gruntowego, oddzielnego dodatku z art. 7, ulg z art. 8 oraz dodatku samorządowego.

(2) Urzędy skarbowe przesyłają zarządom gmin w terminie do dnia 1 marca wyciągi (wzór Nr 7) z drugich części rejestrów wymiarowych. Na obszarze, wymienionym w art. 6, urzędy skarbowe w 1937 r. nie sporządzają wyciągów z drugich części rejestrów wymiarowych (§ 98).

§ 77. (1) Od wymiaru państwowego podatku gruntowego służy płatnikowi prawo wniesienia odwołania jedynie co do:

- 1) pociągnięcia do opodatkowania gruntów wolnych od podatku w myśl art. 2,
- 2) przyjęcia za podstawę wymiaru kwoty, wyższej od kwoty podatku katastralnego (czystego dochodu katastralnego), uwidocznionej w katastrze gruntowym,
- 3) obliczenia oddzielnego dodatku z art. 7,
- 4) niezastosowania ulg z art. 8 lub zastosowania tej ulgi w rozmiarze niewłaściwym.

(2) Sprawy, dotyczące zmiany w osobie właściciela (posiadacza) gruntów i sprostowania kwot podatku katastralnego (czystego dochodu katastralnego), uwidocznionych w katastrze gruntowym, — podlegają załatwieniu w trybie, przewidzianym w przepisach o prowadzeniu

katastru gruntowego, przy czym w przypadkach zbycia i nabycia gruntu powinny być stosowane przepisy art. 12 i § 18 ust. (1).

Dział IV.

Przepisy wspólne.

§ 78. (1) Pierwszą instancją w sprawach podatku gruntowego są urzędy skarbowe, drugą zaś instancją — izby skarbowe.

(2) Izby skarbowe sprawują nadzór nad czynnościami władz I instancji.

§ 79. Urzędy skarbowe utrzymują w ścisłej ewidencji grunty, zwolnione czasowo od podatku w myśl przepisów art. 2 pkt 8), 9), 11) i 12).

§ 80. (1) W terminie do dnia 15 stycznia roku podatkowego, w którym po raz pierwszy może nastąpić zwolnienie pewnych gruntów w myśl przepisów art. 2 pkt 2), 4) lub 5), właściciel (posiadacz) tych gruntów powinien złożyć właściwemu urzędowi skarbowemu deklarację (wzór Nr 13), zawierającą oświadczenie, że grunty deklarującego w całości lub w części wolne są od podatku gruntowego na podstawie powołanego w deklaracji przepisu dekretu.

(2) Do deklaracji powinny być dołączone dowody, stwierdzające:

- 1) powstanie okoliczności faktycznych, uzasadniających zwolnienie gruntów od podatku,
- 2) czas, w którym okoliczności powyższe powstały,
- 3) powierzchnię, korzystającą ze zwolnienia od podatku.

(3) W przypadku, gdy zachodzą wątpliwości, czy przedstawione w deklaracjach dane są zgodne z faktycznym stanem rzeczy, — urzędy skarbowe przeprowadzają dochodzenia oraz w razie potrzeby dokonują oględzin gruntów, podlegających zwolnieniu od podatku.

(4) Na obszarach, wymienionych w art. 5 i 6, mają zastosowanie nadto przepisy § 70.

§ 81. (1) W związku z przepisami art. 2 p. 9) i 12) zarządy gmin na zasadzie przepisów art. 53, 54 i 60 ordynacji podatkowej obowiązane są w ciągu dni 30 po upływie każdego półroczu zawiadamiać właściwe urzędy skarbowe na wykazach (wzór Nr 14) o zaszytach na terenie gmin przypadkach:

- 1) założenia na nieużytkach sztucznego gospodarstwa rybnego,
- 2) dokonania innych inwestycji, umożliwiających eksploatację nieużytków,
- 3) zalesienia nieużytków.

(2) O ile chodzi o grunty państwowe, — dane, wymienione w ust. (1), podają zarządy gmin na podstawie zawiadomień organów, pod których zarządem grunty te pozostają.

(3) W przypadkach, gdy zawiadomienia (ust. 1) będą dotyczyły gruntów, nie mających dokładnych pomiarów, zarządy gmin określają w wykazach powierzchnię bez dokonywania pomiarów.

§ 82. (1) Postanowienia w sprawie zwolnienia od podatku osad, objętych postępowaniem scaleniowym lub powstałych w wyniku scalenia, wydają urzędy skarbowe na skutek zawiadomień właściwych władz administracji ogólnej.

(2) Władze administracji ogólnej obowiązane są zawiadamiać właściwe urzędy skarbowe o wyborze lub wyznaczeniu rady uczestników scalenia bądź o zaniechaniu scalenia.

(3) W przypadku zaniechania scalenia państwowego podatek gruntowy za okres zwolnienia pobiera się w ratach płatnych wraz z ratami bieżącymi, przy czym rata zaległa nie może przekraczać 50% raty bieżącej. Pobór państwowego podatku gruntowego następuje na podstawie zawiadomienia, jakie powiatowa władza administracji ogólnej wysyła do urzędu skarbowego najpóźniej w ciągu 30 dni od uprawomocnienia się orzeczenia I instancji, lub wydania przez II instancję orzeczenia o zaniechaniu scalenia.

§ 83. (1) Po upływie okresu zwolnienia od państwowego podatku gruntowego w myśl art. 2 p. 9) urząd skarbowy dokona wymiaru państwowego podatku gruntowego. W tym celu urząd skarbowy uzupełni ewidencję gruntów danymi, dotyczącymi sposobu użytkowania podlegających opodatkowaniu gruntów lub klasyfikacji tychże gruntów, przeprowadzając w razie potrzeby oględziny gruntów na miejscu (§ 23 i 38). Co zaś do gruntów na obszarach, wymienionych w art. 5 i 6, działy katastralne urzędów skarbowych (urzędy katastralne) obliczą prowizorycznie podatek katastralny (czysty dochód katastralny) dla obszaru nieużytków, zmienionych na użytki.

(2) Po upływie okresu zwolnienia od państwowego podatku gruntowego w myśl art. 12 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 92, poz. 833) w brzmieniu ustawy z dnia 18 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 167) i art. 2 p. 8 gruntów scalonych, należących do podatkowych jednostek zbiorowych, urząd skarbowy skutecznie wymiar państwowego podatku gruntowego odrębnie dla każdego posiadacza.

(3) Przepis ust. (1) stosuje się odpowiednio do opodatkowania gruntów scalonych po upływie okresu zwolnienia, przy czym w celu ustalenia powierzchni gruntów i podziału gruntów na klasy (na rodzaje użytków) powinny być wykorzystane dane, dostarczone przez właściwe władze administracji ogólnej w myśl art. 55 ordynacji podatkowej.

§ 84. (1) Właściwe władze obowiązane są do przesyłania urzędów skarbowym zawiado-

mień, określonych w § 11 p. 2), dotyczących gruntów, wymienionych w art. 2 p. 3), 6) i 10), najpóźniej w terminie dni 30 po upływie półroczu, w którym zaszły okoliczności faktyczne, uzasadniające zwolnienie od podatku lub powstanie obowiązku podatkowego.

(2) Zawiadomienia, dotyczące gruntów, wymienionych w art. 2 p. 11), właściwe władze przesyłają urzędów skarbowym w terminie dni 30 po upływie roku, w którym dokonano sztucznego zalesienia tych gruntów.

§ 85. W razie, gdyby sztuczne zalesienie gruntów, wymienionych w art. 2 p. 11), nastąpiło nie w jednym roku, lecz stopniowo w ciągu kilku lat, — zwolnienie od państwowego podatku gruntowego, w zależności od terminu otrzymania zawiadomienia (§ 84), może być przyznane:

- 1) dla każdej części gruntów odrębnie — od następnego roku po dokonaniu sztucznego zalesienia danej części lub
- 2) dla całej powierzchni gruntów, sztucznie zalesionych, licząc czasokres zwolnienia od roku następnego po ukończeniu zalesienia całej powierzchni.

Przykład:

Zalesiono ogółem 48 ha gruntów, z czego w roku 1936 — 10 ha, w roku 1937 — 12 ha i w roku 1938 — 26 ha;

- a) zawiadomienia wpłynęły w roku 1936 co do 10 ha, w roku 1937 co do 12 ha i w roku 1938 co do 26 ha; grunty powyższe zwalnia się na 30 lat: 10 ha od 1 stycznia 1937 r., 12 ha od 1 stycznia 1938 r. i 26 ha od 1 stycznia 1939 r.;
- b) zawiadomienie właściwej władzy wpłynęło w dniu 20 stycznia 1939 r.; grunty powyższe, tj. 48 ha, zwalnia się od opodatkowania na 30 lat, poczynając od 1 stycznia 1939 r.

§ 86. W przypadkach obliczania oddzielnego dodatku z art. 7 i ulg z art. 8 dla gruntów państwowych za oddzielnych płatników uważać należy odrębne działy administracji państwowej oraz każdą instytucję (przedsiębiorstwo) państwową, wyposażoną w odrębną od Skarbu Państwa osobowość prawną.

§ 87. (1) Dla prawidłowego określenia wysokości oddzielnego dodatku (art. 7) urzędy skarbowe utrzymują w ścisłej ewidencji osoby, opłacające powyżej 110 zł podatku rocznie od gruntów, położonych w powiecie, prowadząc w tym celu zapisek, zakładany na okres 5 lat (wzór Nr 15).

(2) Wszelkie zmiany, zaszłe w posiadaniu gruntów, a wpływające na obliczenie oddzielnego dodatku, powinny być uwidocznione w zapisisku płatników oddzielnego dodatku.

§ 88. (1) Nakazy płatnicze (wzory Nr 16, 17, 18) wystawiają urzędy skarbowe dla płatników, opłacających oddzielny dodatek z art. 7, podatkowych jednostek zbiorowych i na dodatkowe wymiary państwowego podatku gruntowego lub oddzielnego dodatku z art. 7.

(2) Sposób zawiadomienia o wysokości podatku pozostałych płatników ustala dyrektor izby skarbowej w porozumieniu z wojewodą.

(3) Wymiar państwowego podatku gruntowego i doręczenie nakazów płatniczych bądź zawiadomienie płatników o wysokości podatku (ust. 2) winny być ukończone do dnia 31 marca każdego roku podatkowego.

§ 89. (1) Od wymiaru państwowego podatku gruntowego służy płatnikom prawo wniesienia odwołania do izby skarbowej za pośrednictwem urzędu skarbowego w terminie dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

(2) Płatnikom, którzy o wysokości podatku zostaną zawiadomieni w inny sposób (§ 88 ust. 2), służy prawo wniesienia odwołania do izby skarbowej za pośrednictwem urzędu skarbowego do końca kwietnia każdego roku podatkowego.

(3) Płatnikom oraz uczestnikom podatkowych jednostek zbiorowych (§ 31 i 63), którzy zostaną zawiadomieni o wysokości podatku po dniu 31 marca, przesuwa się odpowiednio termin do wnoszenia odwołań.

§ 90. Urzędy skarbowe obowiązane są zawiadamiać właściwe związki samorządowe o wszelkich zmianach wymiaru państwowego podatku gruntowego.

§ 91. W razie zaprzeczenia przez płatników państwowego podatku gruntowego prawa związku samorządowego do pobierania dodatków do tegoż podatku w ogóle lub według stopy, określonej w orzeczeniu wymiarowym, płatnicy powinni wnosić odrębne odwołania w trybie, terminie i do władz, określonych w przepisach o środkach prawnych, przysługujących płatnikom samoistnych danin samorządowych.

§ 92. Państwowy podatek gruntowy, wynoszący dla indywidualnego płatnika oraz uczestnika podatkowej jednostki zbiorowej rocznie od gruntów, położonych w obrębie gminy — po zastosowaniu ulg z art. 8 — kwotę 0,30 zł i mniej, umarza się w rejestrach wymiarowych lub w listach rozkładu.

§ 93. W sprawach, nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem, mają zastosowanie przepisy ordynacji podatkowej.

§ 94. Za „mierniczych“, o których mowa w art. 98 § 2 ordynacji podatkowej, uważa się

mierniczych, uprawnionych do wykonywania pomiarów gruntów na zasadzie ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 46, poz. 454).

CZĘŚĆ III.

Przepisy, dotyczące poboru podatku gruntowego.

§ 95. Pobór państwowego podatku gruntowego wraz z dodatkiem samorządowym od indywidualnych płatników, nie opłacających oddzielnego dodatku w myśl art. 7, oraz od wszystkich uczestników podatkowych jednostek zbiorowych porucza się zarządom gmin.

§ 96. (1) Dla płatników, wymienionych w § 95, zakładają i prowadzą zarządy gmin „księgi biercze — B“ na wzorach, ustalonych osobnym zarządzeniem; w księgach tych otwiera się osobne konta imienne:

- 1) dla płatników indywidualnych,
- 2) dla uczestników podatkowych jednostek zbiorowych.

Konta imienne, o których mowa w p. 2, powinny być zgrupowane według jednostek zbiorowych.

(2) Księgi biercze B mogą być zakładane na okres dłuższy niż jednoroczny.

§ 97. (1) Urząd skarbowy prowadzi „księgę bierczą A“, w której zakłada:

- 1) konta imienne dla podatkowych jednostek indywidualnych, podlegających oddzielnemu dodatkowi z art. 7,
- 2) konta imienne dla uczestników podatkowych jednostek zbiorowych, obowiązanych do opłacania oddzielnego dodatku z art. 7, na których (kontach) kontuje się tylko oddzielny dodatek,
- 3) konta zbiorcze każdej gminy, której poruczono pobór podatku gruntowego w myśl § 95.

Każde z kont zbiorczych służy do księgowania sumarycznie kwot podatku gruntowego, podlegających wciągnięciu jako przypis, odpis lub jako wpłata do ksiąg bierczych B (§ 96).

(2) Poszczególne konta zbiorcze księgi bierczej A uzgadnia się z zamknięciem ksiąg bierczych B zarządów odnośnych gmin.

§ 98. (1) Na podstawie otrzymanych wyciągów z rejestrów wymiarowych (§ 30, 62, 76) i wyników rozkładu podatku pomiędzy poszczególnych uczestników podatkowych jednostek zbiorowych — zarządy gmin dokonują przypisu wymierzonego podatku w księgach bierczych B.

(2) Na obszarze, wymienionym w art. 6, księgi biercze B na rok 1937/38 zakładają urzędy skarbowe i przesyłają je zarządom gmin.

(3) Przed rozesłaniem zarządcom gmin nakazów płatniczych na państwowy podatek gruntowy dla podatkowych jednostek indywidualnych, o których mowa w § 95, celem doręczenia — urzędy skarbowe zamieszczają na tych nakazach tuszem odmiennego koloru pieczętkę: „należność płatna jest w kasie Zarządu Gminy.....”, zarządy zaś gmin przed doręczeniem — zamieszczają pozycję księgi bierczej B.

§ 99. (1) W roku 1937 w terminie do dnia 1 maja urzędy skarbowe na podstawie zamkniętych ksiąg bierczych podatku gruntowego za r. 1936/37 sporządzą dla każdej gminy w dwóch egzemplarzach wykazy zaległości indywidualnych płatników, nie obciążonych oddzielnym dodatkiem, i jeden egzemplarz wykazów doręczą za pokwitowaniem zarządcom gmin z zarządzeniem przypisania wskazanych w wykazie kwot zaległości na imiennych kontach płatników w księgach bierczych B.

(2) Na obszarze, wymienionym w art. 3 i 4, zaległości i nadpłaty, istniejące w dniu 31 marca 1937 r. na kontach podatkowych jednostek zbiorowych w księgach bierczych urzędów skarbowych i ogólne sumy zaległości tudzież nadpłat na kontach uczestników podatkowych jednostek zbiorowych w księgach bierczych urzędów gmin — przed przeniesieniem ich do właściwych ksiąg bierczych podatku gruntowego (A lub B), założonych na okres 1937/38, powinny być uzgodnione.

(3) Na obszarze, wymienionym w art. 6, zarządy gmin zamkną na dzień 31 marca 1937 roku księgi biercze, prowadzone w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 65). Z ksiąg tych zarządy gmin sporządzą w dwóch egzemplarzach wykazy zaległości (nadpłat) płatników państwowego podatku gruntowego, nie opłacających oddzielnego dodatku z art. 7. Zamknięte księgi biercze i wykazy zaległości zarządy gmin przesyła w terminie do dnia 1 maja 1937 r. właściwym urzędom skarbowym. Po sprawdzeniu urząd skarbowy zwraca zarządowi gminy jeden egzemplarz wykazu zaległości z zarządzeniem przypisania wymienionych w tym wykazie kwot na imiennych kontach płatników w księgach bierczych B.

(4) Na podstawie sporządzonych w myśl ust. (1) i (2) wykazów zaległości — urzędy skarbowe obciążają właściwe konta zbiorcze gmin w księgach bierczych A.

§ 100. Wszelkie zmiany w osobie właściciela (posiadacza) gruntów lub w przypisie podatku, oraz odpisy, zwroty i przerachowania nadpłat przeprowadzają zarządy gmin w księgach bierczych B na podstawie zarządzeń właściwych urzędów skarbowych.

§ 101. (1) Kwoty państwowego podatku gruntowego wraz z 10% dodatkiem interwen-

cyjnym oraz kwoty dodatku do tego podatku na rzecz związków samorządowych w księgach bierczych wykazuje się w łącznych sumach; w ten sam sposób należności te zapisuje się zarówno do dzienników przychodu, jak i do dowodów wpłat.

(2) Kwoty oddzielnego dodatku państwowego z art. 7 i kwoty dodatku samorządowego do tego oddzielnego dodatku wykazuje się także w księgach, dziennikach i dowodach w łącznych sumach.

§ 102. (1) Wpływy na poczet podatku gruntowego (§ 101 ust. (1)) z tytułu należności tak bieżących, jak zaległych wraz z przypadającymi od tych należności odsetkami, osiągnięte w poszczególnych miesiącach danego roku budżetowego, dzieli się pomiędzy Skarb Państwa i samorządy (terytorialne i gospodarcze) w stosunku, w jakim Skarb Państwa i samorządy partycypują procentowo w ogólnej sumie podatku gruntowego według wymiaru na tenże rok.

(2) Wpływy na poczet oddzielnego dodatku (§ 101 ust. (2)) wraz z przypadającymi od tych należności odsetkami, osiągnięte w poszczególnych miesiącach danego roku budżetowego, dzieli się pomiędzy Skarb Państwa i samorządy w sposób, wskazany w ust. (1).

(3) Kasy urzędów skarbowych z osiągniętych wpływów wydzielają na rzecz izb rolniczych i na rzecz związków samorządu terytorialnego kwoty, obliczone według procentowo określonego udziału tych samorządów w wymiarze podatku w myśl ust. (1), zachowując pozostałość na rzecz Skarbu Państwa. Wysokość procentów ustala się w ten sposób, że przyjmuje się łączne obciążenie (wymiar) z tytułu państwowego podatku gruntowego wraz z dodatkiem samorządowym na dany rok podatkowy w gminie za 100% i określa się stosunek procentowy do tej sumy kwot, przypadających na rzecz samorządów. Części tysięczne procentu, mniejsze od 5, opuszcza się, części zaś, wynoszące 5 i więcej tysięcznych, zaokrągla się do jednej setnej części procentu.

Przykład:

Wymiar na rok 1937 (okres budżetowy 1937/38); podatek państwowy (na obszarze, wymienionym w art. 3, 4 i 6 — wraz z 3% udziałem izby rolniczej) — 100; dodatek samorządowy na terenie danej gminy ustalono w wysokości 50% (na obszarze, wymienionym w art. 3, 4 i 6 wraz z 3%-owym udziałem izb rolniczych), czyli łączne obciążenie wyraża się liczbą 150; przyjmując tę ostatnią za 100% — ustala się stosunek procentowy kwot, przypadających izbie rolniczej (x) i samorządowi terytorialnemu (y) z ogólnej sumy wpływów; stosunek ten wypadnie:

a) na obszarze, wymienionym w art. 3, 4 i 6.

$$x = \frac{6 \times 100}{150} = 4\%$$

$$y = \frac{47 \times 100}{150} = 31,333\%$$

w zaokrągleniu 31,33%;

b) na obszarze, wymienionym w art. 5.

$$y = \frac{50 \times 100}{150} = 33,333\%$$

w zaokrągleniu 33,33%;

czyli z sumy wpływów, jakie w ciągu miesiąca osiągnięte zostaną w danej gminie zarówno z tytułu należności bieżących, jak i zaległości — przypada:

N a r z e c z	Na obszarze wymienionym w a t.	
	3, 4 i 6	5
izby rolniczej	4%	—
związków samorządowych (gmina, pow. związek samorz. i samorząd wojewódzki) . .	31,33%	33,33%
Skarb Państwa (pozostałość po wydzieleniu kwot na rzecz samorządu)	64,67%	66,67%

(4) Przepisy ust. (3) stosuje się analogicznie przy podziale wpływów z tytułu oddzielnego dodatku z art. 7.

(5) Wpływy z tytułu dodatku samorządowego, wymierzonego w myśl art. 2 p. 8, wraz z odsetkami podlegają podziałowi w całości pomiędzy związki samorządu terytorialnego a izbę rolniczą; w dziennikach przychodu wpływy te zapisuje się do oddzielnych kolumn.

(6) Klucz dla podziału wpływów w myśl ust. (1) — (5) dla każdej gminy oddzielnie i na każdy rok budżetowy ustala naczelnik właściwego urzędu skarbowego — w porozumieniu z przewodniczącym wydziału powiatowego — z początkiem roku budżetowego osobno dla podatku gruntowego i osobno dla oddzielnego dodatku z art. 7.

§ 103. (1) Płatnicy, dla których księgi biercze prowadzą urzędy skarbowe, wpłacają państwowy podatek gruntowy i dodatek samorządowy w kasach właściwych urzędów skarbowych bezpośrednio lub za pośrednictwem Poczty Kasy Oszczędności na ich konto czekowe.

(2) Przyjmowanie przez zarządy gmin państwowego podatku gruntowego, oddzielnego dodatku państwowego oraz dodatku samorządowego od płatników, wymienionych w ust. (1), jest niedopuszczalne.

§ 104. Przy uiszczeniach podatku gruntowego zarządy gmin obowiązane są pobrać odsetki od ustawowych terminów płatności od kwot, nie zapłaconych w terminie.

§ 105. (1) Pobrane sumy z tytułu państwowego podatku gruntowego i dodatku samorządowego wraz z odsetkami zarządy gmin obowiązane są wpłacać do kas właściwych urzędów skarbowych przynajmniej raz na dekadę (1, 11 i 21 każdego miesiąca), po potrąceniu przysługującego gminom wynagrodzenia za wymiar i pobór podatku (§ 113).

(2) Przy wpłacaniu do kas urzędów skarbowych uiszczonych przez płatników sum, mają zarządy gmin doręczać jednocześnie dowody wpłat, sporządzając obrachunek na odwrotnej stronie ostatniego chronologicznego dowodu. W obrachunku zarządy gmin zamieszczają:

- 1) numery złożonych dowodów,
- 2) ogólną sumę uiszczeń (brutto) z podziałem na poszczególne rodzaje należności według przedziałek kwotowych,
- 3) kwotę potrąconą za wymiar i pobór podatku (§ 113),
- 4) sumę należności (netto), wpłaconą lub przelaną do kasy urzędu skarbowego.

(3) W razie dokonania przelewu należności podatkowych za pośrednictwem P. K. O. zarządy gmin przesyłają urzędowi skarbowemu wymienione w ust. (2) dowody w tym samym dniu pocztą.

§ 106. Dzienniki przychodu oraz rejestry przypisów i odpisów podatku gruntowego urzędy skarbowe zakładają i prowadzą według poszczególnych gmin.

§ 107. Zarządy gmin obowiązane są w ciągu 5 dni po upływie każdego miesiąca składać właściwemu urzędowi skarbowemu sprawozdanie o kwotach przypisanego, odpisanego i uiszczonego w ubiegłym miesiącu państwowego podatku gruntowego wraz z dodatkiem samorządowym i odsetkami.

§ 108. (1) Z dniem 31 marca każdego roku zarządy gmin zamykają konta poszczególnych płatników w księgach bierczych B, wyprowadzając sumy zaległości i nadpłaty według poszczególnych lat i rat (terminów płatności).

(2) Na podstawie zamkniętych ksiąg bierczych B zarządy gmin obowiązane są sporządzić i przedstawić w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku właściwemu urzędowi skarbowemu sprawozdanie o podatku gruntowym na przepisany wzorzec.

§ 109. Urzędy skarbowe obowiązane są najpóźniej w terminie do dnia 1 marca każdego roku zaopatrzyć zarządy gmin w niezbędną ilość druków na księgi biercze, pokwitowania, dowo-

dy wpłat i dzienniki przychodu tudzież sprawozdania.

§ 110. (1) Po upływie każdego z terminów, wymienionych w art. 10, nieuiszczona należność podatku gruntowego staje się zaległością, podlegającą ściągnięciu w drodze przymusowej w myśl obowiązujących przepisów.

(2) W ciągu 20 dni po upływie ustawowego terminu płatności każdej raty państwowego podatku gruntowego — zarządy gmin obowiązane są sporządzić i rozesłać wszystkim zalegającym płatnikom upomnienia.

§ 111. (1) Naczelnicy urzędów skarbowych lub delegowani przez władzę skarbową urzędnicy przeprowadzają w zarządach gmin, przynajmniej raz na kwartał, kontrolę rachunkowo-kasową, sprawdzając przy tym przez porównanie wyciągów z rejestrów wymiarowych z księgami bierczymi prawidłowość przypisania wymierzonego podatku w księgach bierczych i mają prawo do wydawania w tych sprawach stosownych zarządzeń.

(2) Nadzór nad czynnościami zarządów gmin w zakresie podatku gruntowego wykonują urzędy skarbowe także na podstawie sprawozdań polustracyjnych inspektorów samorządu gminnego, nadsyłanych przez wydział powiatowy.

§ 112. (1) W razie opóźnienia rozkładu podatku, nieterminowego przelewania pobranych kwot państwowego podatku gruntowego, dodatku samorządowego oraz odsetek, lub w razie niewykonywania innych poruczonych rozporządzeniem niniejszym czynności dyrektorowi izby skarbowej służy prawo wstrzymania opieszalym zarządom gmin wypłaty należnych gminom dodatków do podatków państwowych i udziałów w podatkach państwowych.

(2) Za wszelkie straty wynikłe z tytułu rozkładu oraz poboru państwowego podatku gruntowego przez zarządy gmin, tudzież przez ich organa (wójt, poborca itd.) odpowiedzialność materialną wobec Skarbu Państwa ponosi gmina.

§ 113. (1) Zarządom gmin przyznaje się odszkodowanie za czynności, związane:

- 1) z rozkładem państwowego podatku gruntowego w podatkowych jednostkach zbiorowych (§ 24 ust. (2) i 40 ust. (2)),
- 2) z poborem państwowego podatku gruntowego (§ 95).

(2) Wysokość odszkodowania wynosi za czynności, wymienione w ust. (1) p. 1) — 1% i za czynności, wymienione w ust. (1) p. 2)—3% sum, wpłaconych do kasy urzędu skarbowego, a pobranych od płatników, wymienionych w § 95, tytułem państwowego podatku gruntowego wraz z odsetkami.

CZĘŚĆ IV.

Przepisy o ulgach na skutek klęsk żywiołowych.

§ 114. Za wydarzenia (klęski) żywiołowe uważa się następujące zjawiska żywiołowe: nadmierne opady deszczowe i śnieżne, grad, burze, huragany, posuchy, upały, mrozy, okiść, sadz, pożary, powódzie, masowe pojawienie się szkodliwych owadów oraz innych szkodników natury zwierzęcej lub roślinnej, jak również epidemiczne choroby roślin i zwierząt.

§ 115. (1) Przyznanie ulg w państwowym podatku gruntowym na podstawie rozporządzenia niniejszego następuje tylko w przypadkach w których wydarzenia, wymienione w § 114, spowodowały straty w ziemiopłodach, inwentarzu żywym i drzewostanie.

(2) Udzielenie ulg podatkowych z powodu uszkodzenia lub zniszczenia budowli oraz inwentarza martwego przez klęski żywiołowe — może nastąpić na zasadzie art. 123 § 1 ordynacji podatkowej, przy czym bierze się pod uwagę ogólny stan materialny i zdolność płatniczą osoby poszkodowanej.

§ 116. (1) Płatnicy państwowego podatku gruntowego, którzy ponieśli szkody i straty z powodu klęski żywiołowej w wysokości co najmniej 15% normalnego przychodu, jaki osiągnęliby z gospodarstwa rolnego, gdyby klęska nie nastąpiła, mogą uzyskać ulgi w postaci odroczenia, rozłożenia na raty lub umorzenia częściowego lub całkowitego państwowego podatku gruntowego wraz z dodatkiem samorządowym, należnego za okres gospodarczy, na który przypada zmniejszenie przychodu wskutek klęski żywiołowej.

(2) Ulg, wskazanych w ust. (1), udziela się również na skutek zawiadomień dzierżawców gruntów, którzy na podstawie umów dzierżawnych opłacają podatek gruntowy z dzierżawionych i użytkowanych przez nich gruntów.

(3) Za „normalny przychód” uważa się przeciętny roczny przychód brutto z 3 ostatnich nieklęskowych lat.

§ 117. (1) Rozmiar strat, wyrządzonych klęską, ustala się przez porównanie normalnego przychodu gospodarstwa rolnego, dotkniętego klęską, z rzeczywistym przychodem brutto z tego gospodarstwa w roku, w którym klęska miała miejsce.

(2) Przy obliczaniu rzeczywistego przychodu brutto dolicza się odszkodowanie, otrzymane od zakładów ubezpieczeń w związku z klęską żywiołową.

§ 118. (1) Celem uzyskania ulg podatkowych poszkodowane osoby powinny w terminie do dni 30 od dnia ustąpienia wydarzenia żywiołowego zawiadomić właściwy urząd skarbowy

o spowodowaniu tym wydarzeniem szkód w gospodarstwie.

(2) Jeżeli wysokość strat, spowodowanych klęską, może być określona niezwłocznie po wydarzeniu żywiołowym, to poszkodowane osoby powinny w powyższym zawiadomieniu podać ogólny obszar gospodarstwa rolnego, obszar gruntu dotkniętego klęską, rodzaj i rozmiar szkód, wyrządzonych klęską.

(3) Jeżeli wysokość szkód i strat, wyrządzonych klęską, może być stwierdzona dopiero po upływie pewnego czasu (co zachodzi w przypadkach posuchy, mrozów, rdzy zbożowej itp.) to dane, wymienione w ust. (1) i (2), mogą osoby poszkodowane przedstawić urzędowi skarbowemu również po upływie terminu, określonego w ust. (1), w każdym bądź razie w okresie, w którym możliwym jest ustalenie rozmiaru szkód i strat.

§ 119. (1) Urząd skarbowy powinien — możliwie niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o wyrządzonych klęską szkodach i stratach — komisyjnie stwierdzić na miejscu stan faktyczny i ustalić wysokość strat, poniesionych przez osobę, ubiegającą się o ulgi.

(2) Komisyjne stwierdzenie na miejscu jedynie samego faktu nawiedzenia gospodarstw rolnych klęską żywiołową nie jest konieczne, jeżeli fakt ten należy do ogólnie znanych i zostanie potwierdzony zaświadczeniem zarządu gminy, na której obszarze miało miejsce wydarzenie żywiołowe.

(3) Co do poszkodowanych klęską, a położonych na terenie jednej gminy, mniejszych gospodarstw rolnych (o obszarze nie przekraczającym 50 ha) przeprowadzenie na miejscu badania rozmiaru szkód i strat, wyrządzonych klęską, może być zlecone przez urząd skarbowy zarządowi właściwej gminy, która dokona powyższego badania przy współudziale komisji (§ 121 ust. (2)).

§ 120. Jeżeli z charakteru wydarzenia żywiołowego wynika, że klęska dotknęła w mniej więcej jednakowym stopniu obszar całej gromady lub całej gminy, wówczas badanie rozmiaru szkód można ograniczyć do zbadania stanu faktycznego na obszarze 2—3 gospodarstw w danej gromadzie (gminie) i wysokość ustalonych tą drogą strat przyjąć za podstawę przy przyznawaniu ulg dla wszystkich podobnych gospodarstw, dotkniętych klęską w tejże gromadzie (gminie).

§ 121. (1) W skład komisji, powołanej przez urząd skarbowy, wchodzi:

- 1) naczelnik urzędu skarbowego lub delegowany przez niego urzędnik — jako przewodniczący,
- 2) dwaj rolnicy, o ile to możliwe — jeden z większej, drugi zaś z mniejszej własności, powołani przez naczelnika urzędu

skarbowego spośród rolników, mających gospodarstwa w miejscowościach, sąsiadujących z miejscowością, nawiedzoną klęską żywiołową,

- 3) delegat samorządu terytorialnego, wyznaczony przez przewodniczącego wydziału powiatowego.

Ponadto w razie potrzeby naczelnik urzędu skarbowego może powołać w skład komisji biegłych (rolników, leśników itp.) z listy, przedstawionej przez izbę rolniczą.

(2) W skład komisji, powołanej przez zarząd gminy (§ 119 ust. (3)), wchodzi:

- 1) przełożony gminy lub osoba przez niego powołana — jako przewodniczący,
- 2) sołtys gromady, na której obszarze znajduje się gospodarstwo nawiedzone klęską żywiołową,
- 3) dwaj rolnicy, powołani przez zarząd gminy spośród rolników, mających gospodarstwa w miejscowościach sąsiadujących z miejscowością, nawiedzoną klęską żywiołową.

§ 122. (1) Komisja, powołana przez urząd skarbowy bądź przez zarząd gminy, powinna stwierdzić rodzaj klęski, określić w kwocie absolutnej normalnej przychód brutto i rzeczywisty przychód brutto z gospodarstwa, dotkniętego klęską, oraz przez porównanie tych przychodów ustalić rozmiar strat w stosunku procentowym do normalnego przychodu brutto (§ 117).

(2) W przypadkach nawiedzenia klęską gruntów uprawnych komisja powinna uwzględnić obniżenie się zbiorów ziemiopłodów w danym roku wskutek ewentualnego przejścia rolników na gospodarkę ekstensywną (zmniejszenie zużycia nawozów itp.). Ponadto komisja stwierdza, czy uszkodzeniu lub zniszczeniu uległa jedyna, pierwsza lub druga, uprawa oraz czy skutki klęski mogą być zażegnane w bieżącym okresie gospodarczym przez nową uprawę lub na skutek sprzyjających zmian atmosferycznych i w jakim stopniu.

(3) W obliczeniach przychodu normalnego i przychodu rzeczywistego powinny być stosowane przeciętne ceny z okresu szacunku, lecz tego samego rodzaju, tj. albo ceny brutto w miejscu zbytu ziemiopłodów, albo ceny netto w miejscu znajdowania się nawiedzonego klęską gospodarstwa.

(4) Na zasadzie powyższych ustaleń, ujętych w formę protokołu, komisja wyraża opinię co do konieczności udzielenia ulg podatkowych i co do rodzaju ulg, które należałoby przyznać poszczególnym gospodarstwom. Opinię tę zamieszcza się w protokole, jako wniosek komisji.

(5) Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów obecnych członków komisji, przy czym przewodniczący nie głosuje; w przypadku równości głosów przytacza się w protokole wszystkie opinie.

(6) Do ważności uchwał komisji konieczna jest obecność przynajmniej dwóch członków oprócz przewodniczącego.

§ 123. (1) Szacowanie szkód i strat, spowodowanych klęskami żywiołowymi, w lasach oraz przyznawanie ulg w państwowym podatku gruntowym dokonywane będzie w trybie, określonym w §§ 116, 118, 119, 121 i 122, — z zastosowaniem przepisów następujących.

(2) Powołana przez urząd skarbowy komisja (§ 121) ustali co do obszaru leśnego, dotkniętego klęską żywiołową:

- 1) wartość — w chwili szacowania — przychodów, spodziewanych w okresie od chwili ustalenia rozmiarów szkód do chwili, w której te przychody wpłynęłyby z obszaru dotkniętego klęską, o ile by obszar ten nie był uszkodzony;
- 2) wartość — w chwili szacowania — przychodów, spodziewanych w okresie od chwili ustalenia rozmiaru szkód do chwili, w której te przychody wpłyną z obszaru, dotkniętego klęską;
- 3) wartość przychodów, uzyskanych zaraz po klęsce;
- 4) wysokość kosztów dodatkowych, związanych z uporządkowaniem obszaru uszkodzonego i z osiągnięciem z niego przychodów spodziewanych.

(3) Przy ustalaniu wartości przychodów (ust. 2, p. 1 — 3) komisja powinna wziąć pod uwagę wszystkie uzyskane i spodziewane przychody, tj. tak drzewne, czyli z wyrębów, dokonanych zaraz po klęsce oraz z wyrębów przewidywanych (np. cięć, trzebieży drzew uszkodzonych itp.), jak również z innych użytków ubocznych, uzyskanych zaraz po klęsce oraz przewidywanych (np. z jagód, grzybów, trawy itp.); równocześnie komisja powinna potrącić od przychodów spodziewanych po klęsce koszty, związane z uporządkowaniem obszaru uszkodzonego i z osiągnięciem z niego przychodów spodziewanych (np. wydatki na ponowne lub uzupełniające zalesienie, oczyszczenie obszaru, zastosowanie środków ochronnych itp.). Nadto należy wziąć pod uwagę zmianę czynników, wpływających na zmianę wartości przychodów spodziewanych w przypadku, gdyby klęski nie było (np. obniżenie się bonitacji siedliska, degradację gleby, zadrzewienie, wydajność oraz jakość i wartość użytkową zapasów drzewnych itp.).

(4) Wartość przychodów spodziewanych (ustęp (2) p. 1 i 2)) określa się na podstawie przewidywanej wartości poszczególnych przychodów w chwili ich wpływu, stosując przy tym stopę procentową 3 i przyjmując ceny lokalne przeciętne z 5-lecia, poprzedzającego dzień szacunku strat. Wartość powyższą oblicza się według następującej formuły:

$$Wp = Wr \times \frac{1}{1.03^c} \text{ gdzie}$$

Wp — oznacza wartość spodziewanych przychodów w chwili szacowania.

Wr — oznacza wartość spodziewanych przychodów w chwili wpływu,

c — oznacza ilość lat, po których upływie spodziewany jest wpływ przychodów.

Ceny dla obliczenia przychodów, uzyskanych zaraz po klęsce (ust. 2 p. 3)), i kosztów (ust. 2 p. 4) przyjmuje się według przeciętnych cen lokalnych w roku klęski.

We wszystkich obliczeniach powinny być stosowane ceny tego samego rodzaju, tj. albo ceny brutto (na wagonie miejsca załadowania lub w innym miejscu zbytu), albo ceny netto (dla drzewostanu na pniu, a dla innych przychodów — po potrąceniu kosztów ich uzyskania, dostawy itp.).

(5) Dla ustalenia zasadniczych podstaw szacunkowych, jak np.: a) powierzchni nawiedzonych klęską, bonitacji siedliska (według przyjętych i podanych tablic wydajności), b) zasadniczych rodzajów drzew i ich wieku średniego, c) zadrzewienia, d) kolei rębów, e) okresu czasu, po którego upływie przewiduje się wyrąb użytków rębnych (tj. z cięć), użytków międzyrębnych (tj. z trzebieży) itp., oraz wpływ z innych użytków, f) przewidywanego zapasu z 1 ha użytków rębnych i międzyrębnych oraz przychodu z innych użytków, g) wydajności z 1 ha drewna użytkowego (materiałowego) i opałowego, i) cen, odpowiadających ustalonym sortymentom drzewnym, za 1 m³ (na pniu lub w miejscu zbytu) — służyć będzie plan lub program gospodarstwa leśnego oraz dane zebrane lub uzupełnione na gruncie, a dla lasów, nie posiadających planu lub programu, — dane, zebrane i ustalone na gruncie.

(6) Różnica między wartością przychodów, określonych w ust. (2) p. 1), a sumą wartości przychodów, określonych w ust. (2) p. 2) i 3), zmniejszona o wartość kosztów, o których mowa w ust. (2) p. 4, — będzie stanowiła absolutną stratę, pomiesioną skutkiem klęski żywiołowej.

(7) Przy opracowaniu wniosków (§ 122) komisja oblicza proponowane do umorzenia kwoty podatku gruntowego bądź w formie jednorazowego umorzenia, bądź w formie corocznego umarzenia — według następujących wskazówek:

- 1) wysokość procentowa ulgi w formie rokrocznego umarzenia części podatku gruntowego odpowiada stosunkowi procentowemu wysokości straty absolutnej (ust. (6)) do wartości przychodów, spodziewanych z obszaru w przypadku, gdyby klęski nie było (ust. (2) p. 1));
- 2) okres gospodarczy, na który przypada rokroczne umarzenie części podatku gruntowego, odpowiada okresowi czasu, w ciągu którego przewiduje się zmniejszone przychody spodziewane z obszaru uszkodzonego;

- 3) wysokość ulgi w formie jednorazowego umorzenia podatku gruntowego określa się według formuły:

$$Um = Ul \times \frac{1,03^w - 1}{1,03^w \times 0,03} \text{ gdzie}$$

Um — oznacza wysokość kwoty państwowego podatku gruntowego, podlegającego jednorazowemu umorzeniu,

Ul — oznacza wysokość ulgi przy rocznym umarzaniu podatku gruntowego (p. 1),

w — oznacza okres gospodarczy, na który przypada roczne umarzanie podatku gruntowego (p. 2).

Przykład:

Powierzchnia, dotknięta klęską, wynosi 50 ha; państwowy podatek gruntowy, opłacany z tej powierzchni, wynosi rocznie 4 zł z 1 ha, czyli razem 200 zł; uszkodzone zostały drzewostany sosnowe: 1-letnie, 20, 40, 60 i 80-letnie — na powierzchni po 10 ha każdego drzewostanu; kolej ręb 80-letnia.

Ustalono dla drzewostanów sosnowych:

	1-letnie	20-letnie	40-letnie	60-letnie	80-letnie
	z ł o t y c h				
a) wartość przychodów, spodziewanych w przypadku, gdyby klęski nie było	5000	15000	20000	30000	40000
b) wartość przychodów, spodziewanych po klęsce	5000	10100	14000	18000	24000
c) wartość przychodów, uzyskanych zaraz po klęsce	—	1000	2100	8100	12100
d) wartość kosztów dodatkowych	800	100	100	100	100
Straty absolutne (ust. (6)) wynoszą	800	4000	4000	4000	4000
Stosunek procentowy strat do wartości przychodów pod a) wynosi	16%	26,7%	20%	13,3%	10%
Ulgi podatkowe w postaci rocznego umarzania części państw. podatku gruntowego wyniosą rocznie po	zł 6,40	zł 10,0	zł 8	zł 5,30	zł 4
przez	80 lat	60 lat	40 lat	20 lat	1 rok
Umorzenie jednorazowe podatku gruntowego wyniesie	193 zł	296 zł	185 zł	79 zł	4 zł

§ 124. (1) Urząd skarbowy rozstrzyga sprawy o udzielenie ulg w granicach swych uprawnień, opierając się na opinii komisji, o ile zaś sprawa przekracza kompetencję urzędu, przedstawia ją izbie skarbowej do decyzji z własnym wnioskiem.

(2) Izba skarbowa rozstrzyga sprawy o udzielenie ulg w granicach swej kompetencji, sprawy zaś, przekraczające te granice, przedstawia do decyzji Ministerstwa Skarbu.

(3) Jeżeli klęską zostało dotknięte jedynie gospodarstwo rolne, umarza się tylko część podatku gruntowego, która przypada na dotknięte klęską gospodarstwo; podatku, przypadającego na przestrzenie leśne, nie bierze się przy tym pod uwagę.

(4) Granice uprawnień określa przepis rozporządzenia wykonawczego do art. 123 ordynacji podatkowej.

§ 125. W wypadku, gdy klęską żywiołową dotknięta zostanie znacznie większa ilość gospodarstw rolnych na większym terytorium, osobom poszkodowanym mogą być udzielone ulgi

podatkowe drogą ogólnego specjalnego zarządzenia Ministra Skarbu, które to zarządzenie określi rozmiar ulg i tryb ich przyznawania.

§ 126. Przyznanie ulg w państwowym podatku gruntowym powoduje automatycznie zastosowanie w takim samym stosunku procentowym ulg w dodatku samorządowym.

CZĘŚĆ V.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Dział 1.

Przepisy przejściowe.

§ 127. (1) Z dniem 1 stycznia 1937 roku tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przywileje i zwolnienia w państwowym podatku gruntowym.

(2) Od tej daty w państwowym podatku gruntowym stosuje się zwolnienia wyłącznie na podstawie art. 2 — w razie istnienia okoliczności faktycznych, uzasadniających zwolnienie w myśl przepisów tegoż artykułu.

(3) Przepisy ust. (2) nie odnoszą się do przypadków, w których dotychczasowe zwolnienia zostały postanowieniami art. 2 — przy tych samych warunkach — utrzymane w tym samym rozmiarze lub zostały rozszerzone; dotyczy to zwolnienia od państwowego podatku gruntowego następujących gruntów:

- 1) gruntów scalonych, korzystających w okresie do dnia 1 stycznia 1937 roku ze zwolnienia od państwowego podatku gruntowego z art. 12 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 92, poz. 833) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 18 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 167);
- 2) gruntów pod lasami, uznanymi za ochronne, wolnych od państwowego podatku gruntowego w myśl art. 28 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o ochronie lasów, nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 111, poz. 932);
- 3) gruntów sztucznie zalesionych, a nie będących poprzednio gruntami leśnymi, wolnych od państwowego podatku gruntowego w myśl art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o ochronie lasów, nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 111, poz. 932).

(4) W przypadkach, określonych w ust. (3), przysługujące gruntom zwolnienie od państwowego podatku gruntowego w myśl dotychczasowych przepisów zachowuje się do upływu okresu zwolnienia, przewidzianego w przepisach dotychczasowych. W szczególności wolne są od państwowego podatku grunty: a) pod lasami

ochronnymi — po koniec roku 1937 (§ 10), b) grunty scalone:

- 1) jeżeli decyzja wojewody, ustalająca początek okresu zwolnienia od państwowego podatku gruntowego, wydana została przed dniem 1 stycznia 1937 r. na zasadzie art. 12 powołanej w ust. (3) ustawy o scaleniu gruntów, — na okres 2 lat,
- 2) jeśli decyzja wojewody, wymieniona w p. 1), została wydana po dniu 1 stycznia 1937 r. — na zasadzie art. 2, — na okres 3 lat.

§ 128. (1) Dodatkowe wymiary państwowego podatku gruntowego za lata ubiegłe — do roku 1936 włącznie — będą dokonywane w trybie i przez władze, określone rozporządzeniem niniejszym, przy zastosowaniu jednak przepisów materialnych, obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1937 r.

(2) Załatwianie odwołań, nie rozstrzygniętych w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, będzie się odbywać według przepisów rozporządzenia niniejszego.

Dział II.

Przepisy końcowe.

§ 129. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Państwa z dniem ogłoszenia i stosuje się począwszy od roku podatkowego 1937, z wyjątkiem przepisów części II (§ 95 — 113), które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1937 r.

(2) Z dniem 1 stycznia 1937 r. tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przepisy w sprawach, uregulowanych rozporządzeniem niniejszym, z wyjątkiem przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 65), które tracą moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1937 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

URZĄD SKARBOWY

(Strona 1).

Załączniki do rozp. Min. Skarbu
z dnia 31 marca 1937 r. (poz. 250).w _____
(powiat _____)Wzór Nr 1
do § 19.**E W I D E N C J A G R U N T Ó W**

(na obszarze wymienionym w art. 3 dekretu)

położonych na terenie gminy _____

- UWAGI:** 1) Kolumny ewidencji winny być z początkiem każdego roku podatkowego podsumowane i uzgodnione.
- 2) Ogólne sumy kolumn 5 — 9 i 11 — 14 przemnożone odpowiednio przez właściwe stawki podatkowe z taryfy załączonej do art. 3 dekretu — łącznie winny odpowiadać każdorocznej sumie podatku z kolumny 20.

Nr kolejny	Nazwa jednostki podatkowej (wieś, osada, majątek, folwark itd.)	Nazwisko i imię właściciela (posiadacza) gruntów oraz jego miejsce zamieszkania	Ogólna powierzchnia (kol. 10, 15 i 19)			Ilość gruntów — w myśl dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. podlegających państwowemu podatkowi gruntowemu według taryfy dla												
			w roku	ha a		g r u n t ó w d w o r s k i c h						g r u n t ó w						
						k l a s y					razem:		k l a s					
						I	II	III	IV	V			I	II	III			
						ha a	ha a	ha a	ha a	ha a	ha a	ha a	ha a	ha a	ha a			
1	2	3	4			5	6	7	8	9	10		11	12	13			
			1938															
			1939															
			1940															
			1941															
							itd.											

(c. d. str. 2).

o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym					Roczna kwota państwowego podatku gruntowego (bez oddzielnego dodatku z art. 7 oraz ulg z art. 8)		Zwolnienie z art. 2 p. 10			Roczna kwota państwowego podatku gruntowego po potrąceniu ulgi z art. 2 p. 10 (różnica pomiędzy kol. 20 a kol. 23)			U w a g i
podlegających zwolnieniu (art. 2 p. 1-9, 11 i 12 dekretu)					zł gr		zł gr		%		zł gr		
włościńskich		Okres zwolnienia (od-do)	Podstawa prawna (wymienić punkt art. 2 dekretu)	O b s z a r									
y	razem			według punktów art. 2	razem	zł gr	zł gr	zł gr					
IV	ha a	ha a	ha a	ha a	zł gr	zł gr	%	zł gr	zł gr	zł gr			
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	

(Strona 1).

Wzór Nr 2

do § 22.

Do
Urzędu Skarbowego

w.....

(imię i nazwisko — firma oraz miejsce zamieszkania deklarującego).

D e k l a r a c j a .

Celem odrębnego opodatkowania gruntów o powierzchni hektarów
arów nabytych — posiadanych — przez
z maj. — folw. — we wsi — należącego do
..... i położon..... w gminie.....
powiatu..... — zgłaszam, na podstawie § 22 rozporządzenia Ministra
Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250), następujące dane o sposobie
użytkowania nabytych gruntów, jakości tych gruntów oraz — projekt zaklasowania tych gruntów:

I. Grunty użytkowe:

	ha	a
1) pod i między budynkami		
2) pod ogrodami (warzywnymi, owocowymi itd.)		
3) grunty orne:		
a) grunty zdadne pod zasiew pszenicy		
b) grunty położone w miejscach niskich, a które z powodu rozlewu wód
na wiosnę lub w jesieni nie są użyte pod zasiew pszenicy, lecz mogą
wydawać plon obfity zboża jarego, kartofli, buraków itp.		
c) grunty orne gleby dobrej i średniej (żytniej)		
d) grunty orne z powodu małej swej urodzajności zasiewane tylko co lat
trzy albo nawet sześć żytem lub gryką.....		
4) łąki, które dają dwa lub więcej zbiorów siana w ciągu roku.....		
5) łąki, dające jeden zbiór siana w ciągu roku.....		
6) pastwiska		
7) lasy, krzaki i zarośla.....		
8) grunty pod wodami zamkniętymi:		
a) stawy sztucznie nawodnione		
b) inne wody zamknięte		
Razem . .		

II. Nieużytki:

(lotne piaski, bagna, mokradła, rojsty, strome stoki i parowy, nie nadające się do użytkowania jako grunty orne, leśne, łąki lub pastwiska, skały, szutrowiska, okopy, doły po żwirze, torfie, glinie, piasku itp. oraz grunty pod wodami otwartymi)

(Strona 2).

Grunty użytkowe zgodnie z załącznikiem do art. 127, 170 ros. ust. o pod. bezpośr. (Tom V Zb. pr. ros.) zaliczam do następujących klas:

do I kl.		do II kl.		do III kl.		do IV kl.		do V kl.	
ha	a	ha	a	ha	a	ha	a	ha	a

W załączeniu przedkładam następujące dowody:.....

.....

.....

..... dnia 193... r.

.....
(podpis)

..... jako właściciel majątku —
(imię i nazwisko)
folw. — wyrażam zgodę na wydzielenie oznaczonych
powierzchni w poszczególnych klasach z odpowiednich klas mego majątku — folwarku.

..... dnia 193... r.

.....
(podpis)

U w a g i: A. Podlegają zaliczeniu:			
grunty dworskie (zał. do art. 127)		grunty włościańskie (zał. do art. 170)	
do kl. I	wymienione w cz. I p. 1 i 2 oraz p. 3 lit. a) i b)	do kl. I	wymienione w cz. I p. 1 i 2 oraz p. 3 lit. a) i b)
do kl. II	wymienione w cz. I p. 3 lit. c)	do kl. II	wymienione w cz. I p. 3 lit. c)
do kl. III	wymienione w cz. I p. 4	do kl. III	wymienione w cz. I p. 4 i 5
do kl. IV	wymienione w cz. I p. 5 oraz p. 8 lit. a)	do kl. IV	wymienione w cz. I p. 6, 7 i 8
do kl. V	wymienione w cz. I p. 3 lit. d), p. 6, 7 i 8 lit. b)		

Zbędne wyrazy w druku skreślić.

P r o t o k ó ł

W dniu 193... r. na skutek

przybył do majątku — folwarku — wsi —
gminy delegat urzędu skarbowego w

(imię i nazwisko — stanowisko
służbowe) wraz z

wójtem gminy p.

sołtysem wsi p.

oraz z powołanymi w charakterze członków komisji:

1) przedstawicielem większej własności p.
właścicielem maj. — folw. — gm.

2) przedstawicielem mniejszej własności p.
właścicielem gruntów w gm. celem przeprowadzenia
na miejscu klasyfikacji gruntów wymienionego wyżej majątku — folwarku — położonych we
wsi — osadzie —

Przy klasyfikacji gruntów majątku — folwarku — we wsi —
był — nie — obecny zawiadomiony pismem urzędu skarbo-
wego z dnia L. właściciel tych gruntów p.
....., któr nie stawił się z przyczyny

Ogólną powierzchnię gruntów maj. — folw. — wsi —
ustala się na podstawie

(wyciąg z działu I i II wykazu hipotecznego, rejestr pomiarowy, plan, tabela likwidacyjna itd.)
na hektarów arów, w tym gruntów wolnych od podatku z art. 2 dekretu Pre-
zydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku
gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) ha a (dane z ewidencji urzędu skarbowego).

Po przyjęciu od biegłych przyrzeczenia, że będą spełniali czynności swe bezstronnie we-
dług najlepszej wiedzy i sumienia, i po zbadaniu deklaracji oraz wysłuchaniu wyjaśnień właścici-
ciela (pełnomocnika) gruntów — w obecności wójta i sołtyasa — ustalono, że na ogólną powierzch-
nię gruntów, podlegających sklasyfikowaniu ha a składają się:

- 1) Grunty pod i między budynkami oraz grunty pod ogrodami (warzywnymi, owocowymi itd.)
- 2) grunty orne:
 - a) grunty zdatne pod zasiew pszenicy
 - b) grunty położone w miejscach niskich, a które z powodu rozlewu wód na wiosnę lub w jesieni nie są użyte pod zasiew pszenicy, lecz mogą wydawać obfity plon zboża jarego, kartofli, buraków itp.
 - c) grunty gleby dobrej i średniej (żytniej)
 - d) grunty orne z powodu małej swej urodzajności zasiewane tylko co trzy albo nawet co sześć lat żytem lub gryką
- 3) Łąki, które dają dwa lub więcej zbiorów siana w ciągu roku

ha	a

(Dalszy ciąg).

- 4) Łąki, które dają jeden zbiór siana w ciągu roku
- 5) Pastwiska
- 6) Lasy, krzaki i zarośla
- 7) Grunty pod wodami zamkniętymi:
 - a) stawy sztucznie nawodnione
 - b) inne wody zamknięte

ha	a

Razem gruntów użytkowych . .

- 8) Nieużytki (lotne piaski, bagna, mokradła, rojsty, strome stoki i parowy, nie nadające się do użytkowania jako grunty orne, leśne, łąki lub pastwiska, wreszcie: skały, szufrowiska, okopy, doły po żwirze, torfie, glinie, piasku itp. oraz grunty pod wodami otwartymi)

Komisja uchwaliła, zgodnie z załącznikiem do art. 127, 170 ros. ust. o pod. bezpoór. (Tom V Zb. pr. ros.), ustalone wyżej rodzaje gruntów użytkowych zaliczyć do następujących klas:

do kl. I (pierwszej)	ha	a
" " II (drugiej)	ha	a
" " III (trzeciej)	ha	a
" " IV (czwartej)	ha	a
" " V (piątej)	ha	a
razem	ha	a

Ewentualne bliższe wyjaśnienia

.....

.....

.....

.....

.....

Na tym protokół zakończono, odczytano i podpisano:

.....
(wójt)

.....
(sołtyś)

.....
(przewodniczący)

przedstawiciele
płatników

1)

2)

Uwaga: Zbędne wyrazy w druku skreślić.

URZĄD SKARBOWY

(Strona 1).

Wzór Nr 5

do § 25 i 55.

w _____
(powiat _____)**REJESTR WYMIAROWY**

państwowego podatku gruntowego na lata _____

dla miasta _____

dla gminy wiejskiej _____

- U w a g i:**
- 1) Na jednej stronie należy wpisywać nie więcej jak 2 płatników.
 - 2) Po dokonaniu wymiaru państwowego podatku gruntowego należy podsumować kolumny, dotyczące kwot podatku.
 - 3) Kolumnę 5 wypełnia się na podstawie ewidencji gruntów (z kol. 25 wzór Nr 1 lub z kol. 24 wzór Nr 8).
 - 4) Kolumn 6—12 nie wypełnia się dla podatkowych jednostek zbiorowych.
 - 5) Zmiany w wymiarze należy notować w kol. „Uwagi”.

URZĄD SKARBOWY

(Strona 1).

w

Zarząd Gminy

Nr kolejny.....

L I S T A

rozkładu państwowego podatku gruntowego wyznaczonego na r. 193..... na podatkową jednostkę zbiorową

(wieś, osada, majątek)

Poz. wyciągu z rejestru wymiarowego urzędu skarbowego

Ł ą c z n a k w o t a w y m i e r z o n e g o		
państwowego podatku gruntowego	dodatku samorządowego	R a z e m
..... zł..... gr zł..... gr zł..... gr

- U W A G I:**
- 1) Od uczestników podatkowych jednostek zbiorowych, którzy od swych gruntów, położonych w granicach jednej gminy, opłacają państwowego podatku gruntowego:
 - a) nie więcej niż 10 zł rocznie — nie pobiera się I raty, a pobiera się tylko II ratę,
 - b) powyżej 10 zł do 35 zł rocznie — pobiera się 60% I raty i całą II ratę.
 - 2) Uczestnicy podatkowych jednostek zbiorowych, opłacający od gruntów w powiecie powyżej 110 zł rocznie, nie korzystają z ulg z art. 8.
 - 3) Uczestnikom podatkowych jednostek zbiorowych, dla których roczny państwowy podatek gruntowy po potrąceniu kwoty ulg z art. 8 wynosi 30 gr i mniej, podatek ten umarza się na podstawie § 92, przy czym nie wypełnia się kolumn 12 — 17 i fakt umorzenia zaznacza się w kol. „Uwagi”.

(Strona 1).

Wzór Nr 7
do § 30, 62 i 76.

W Y C I A G

z rejestru wymiarowego państwowego podatku gruntowego
na rok podatkowy 193.....

- U W A G A: 1) Do kolumny 5 wpisuje się sumy z kol. 5 rejestru wymiarowego.
- 2) W związku z przepisami § 16 ust. (1) w kolumnie 11 „Uwagi” przy podatkowych jednostkach zbiorowych winno być zaznaczone na podstawie zapisku płatników oddzielnego dodatku z art. 7 (wzór Nr 15 do § 87 rozp.), którzy z uczestników tych jednostek obowiązani są opłacać oddzielny dodatek.

(Strona 2).

Nr kolejny	Poz. rejestru wymiarowego	Imię i nazwisko (lub firma) płatnika. Nazwa jednostki podatkowej osada, wieś, majątek itd.)	Miejsce zamieszkania płatnika (lub siedziba)	Roczna kwota państwowego podatku gruntowego (kol. 5 rejestru wymiarowego)		W y m i e r z o n o						Uwagi		
				zł	gr	rata	kwota państwowego podatku gruntowego		kwota dodatku samorządowego		razem (kol. 7 + kol. 8)		poz. ks. bierczej B i Nr listy rozkładu	
							zł	gr	zł	gr	zł			gr
1	2	3	4	5		6	7		8		9		10	11
							itd.							

URZĄD SKARBOWY

(Strona 1).

Wzór Nr 8
do § 37.

w

(powiat.....)

E W I D E N C J A G R U N T Ó W

(na obszarze wymienionym w art. 4 dekretu)

położonych na terenie gminy.....

- U w a g i: 1) Kolumny ewidencji winny być z początkiem każdego roku podatkowego (według stanu na dzień 1 stycznia) podsumowane i uzgodnione.
- 2) Kolumny 19—24 wypełnia się po dokonanym rozkładzie podatku pomiędzy poszczególne jednostki podatkowe.

Do

Urzędu Skarbowego

W.....

.....
 (imię i nazwisko — firma — adres deklarującego)

D e k l a r a c j a .

Celem zaliczenia gruntów do poszczególnych użytków (klasyfikacji) — zgłaszam, na podstawie § 38 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego (Dz.U.R.P. Nr 32, poz. 250), następujące dane:

I. Miejsce położenia posiadłości gruntowej (nazwa powiatu, gminy, gromady, miejscowości)

II. Ogólna powierzchnia posiadłości gruntowej hektarów arów.

III. Obszar gruntów, podlegających klasyfikacji ha a, w tym:

grunty użytkowe:

- 1) pod i między budynkami
- 2) pod ogrodami warzywnymi, owocowymi itd.)
- 3) grunty uprawne (orne)
- 4) łąki

Razem . . .

- 5) grunty pod lasami (przestrzenie leśne)
- 6) grunty błotniste
- 7) pastwiska
- 8) grunty pod wodami zamkniętymi

Razem . . .

nieużytki:

lotne piaski, bagna, mokradła, rojsty, strome stoki, parowy, nie nadające się do użytkowania jako grunty orne, leśne, łąki lub pastwiska, wreszcie skały, szutrowiska, okopy, doły po żwirze, torfie, glinie, piasku itp., oraz grunty pod wodami otwartymi

ha	a

IV. Bliższe oznaczenie dowodów, które są w posiadaniu właściciela (posiadacza), a dotyczące gruntów podlegających klasyfikacji — wykaz hipoteczny — rejestr pomiarowy — tabela likwidacyjna — plan pomiarowy — odrys planu itd.

Zgodność powyższych danych z faktycznym stanem rzeczy stwierdzam pod rygorem odpowiedzialności z art. 176 ordynacji podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz.U.R.P. z r. 1936 Nr 14, poz. 134).

....., dnia 193... r.

.....
 (podpis)

U W A G A: Zbędne wyrazy w druku skreślić.

PROTOKÓŁ

W dniu 193..... r. na skutek

L..... przybył do maj. — folw. — wsi —
 gminy..... delegat urzędu skarbowego
 w wraz z
 (imię i nazwisko — stanowisko służbowe).

wójtem gminy..... p.....
 sołtysiem gromady..... p.....
 oraz powołanymi w charakterze członków komisji:

1) przedstawicielem większej własności p.
, właścicielem maj. — folw. —

2) przedstawicielem mniejszej własności p.
, właścicielem gruntów w

..... celem przeprowa-
 dzenia na miejscu klasyfikacji gruntów maj. — folw. — wsi —

Przy klasyfikacji gruntów był..... — nie — obecny..... zawiadomiony..... pismem urzędu skarbo-
 wego z dnia 193..... r. L..... właściciel.....
 tych gruntów lub pełnomocnik..... p....., któr..... nie stawiał.....
 z przyczyny

Ogólną powierzchnię gruntów maj. — folw. — wsi —
 ustala się na podstawie.....

(wyciągu z działu I i II wykazu hipotecznego, rejestru pomiarowego, planu, tabeli likwidacyjnej
 itd.) w ilości..... hektarów.....arów.

Po przyjęciu od biegłych przyrzeczenia, że będą spełniali czynności swe bezstronnie, według
 najlepszej wiedzy i sumienia, i po wysłuchaniu wyjaśnienia właściciela — pełnomocnika — Komisja
 ustaliła, że na ogólną powierzchnię gruntów podlegających sklasyfikowaniu..... ha..... a
 składają się:

I. Grunty użytkowe:

- 1) grunty pod i między budynkami
- 2) grunty pod ogrodami (warzywnymi, owocowymi itd.)
- 3) grunty uprawne (orne)
- 4) łąki

razem I kat.:

- 5) grunty pod lasami (przestrzenie leśne)
- 6) pastwiska
- 7) grunty błotniste.....
- 8) grunty pod wodami zamkniętymi

razem II kat.:

ha	a

II. Nieużytki:

(lotne piaski, bagna, mokradła, rojsty, strome stoki i parowy, nie nadające się do użytko-
 wania jako grunty orne, leśne, łąki lub pastwiska, wreszcie skały, szutrowiska, okopy, doły
 po żwirze, torfie, piasku itp. oraz grunty pod wodami otwartymi) ha..... a.
 Ewentualne bliższe wyjaśnienia

Na tym protokół zakończono, odczytano i podpisano:

.....
 (wójt)

 (sołtys)

.....
 (przewodniczący)

przedstawiciele 1).....
 płatników: 2).....

U W A G A: Zbędne wyrazy w druku skreślić

(Strona 1).

Wzór Nr 11
do § 39.

URZĄD SKARBOWY

w
(powiat.....)

Do

Izby Skarbowej

w.....

przedkłada się wykaz gruntów sporządzony w myśl § 39 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego na podstawie ewidencji gruntów według stanu na dzień 1 stycznia 193..... r.

NACZELNIK URZĘDU SKARBOWEGO

(Strona 2).

Grunty jednostek podatkowych	podlegających obciążeniu państwowym podatkiem gruntowym w r. 193.....				Ilość gruntów, podlegających całkowitemu zwolnieniu od państwowego podatku gruntowego z art. 2 dekretu Prez. Rzplitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593)			Ogólny obszar gruntów (kolumna 2 + 3 + 5)		Uwagi
	grunty I kategorii		grunty II kategorii		art. 2 pp.....	ogólny obszar		ha	a	
	ha	a	ha	a		ha	a			
1	2		3		4	5		6		7
indywidualnych					1					
					2					
					3					
					4					
					5					
					6					
zbiorowych					7					
					8					
					9					
					10					
					11					
					12					
Razem					Razem					

U W A G A: W kolumnie 3 należy również zamieścić grunty pod lasami ochronnymi, korzystające na podstawie art. 2 p. 10 tylko z częściowego procentowego obniżenia podatku, zaznaczając o tym w kolumnie „Uwagi”.

URZĄD SKARBOWY

(Strona 1).

Wzór Nr 12

do § 75.

w

(powiat.....)

REJESTR WYMIAROWY
państwowego podatku gruntowego na lata.....

dla miasta

dla gromady w gminie wiejskiej.....

- U W A G A:**
- 1) Na jednej stronie należy wpisywać nie więcej jak 2 płatników.
 - 2) Kolumny 1 — 8 i 10 wypełnia dział (urząd) katastralny.
 - 3) Po dokonaniu wymiaru państwowego podatku gruntowego należy podsumować kolumny, dotyczące kwot podatku.

(Strona 2).

Nr kolejny	Nazwisko i imię (firma) płatnika	Miejsce zamieszkania (siedziba) płatnika	Gromada i Nr artykułu matrykuły (arkusza po- siadłości gruntowych)	Rok	Podatek ka- tastralny (czysty do- chód kata- stralny wg matrykuły (arkusza po- siadłości gruntowych)		Zwolnienia z art. 2 p. 8, 9, 11 i 12		Okres zwo- lnienia (od- do)	Podstawa do obliczenia państwowego podatku gruntowego (różnica po- między kol. 6 a kol. 8)		Państwo- wy podatek grun- towy		Kwota państwowego podatku gruntowego, podlegająca odpisaniu z tytułu				
					Mkn. zł	f. gr	pkt art. 2	Mkn. zł		f. gr	Mkn. zł	f. gr	zł	gr	częściowego zwolnienia z art. 2 p. 10		ulgi z art. 8 (przy I racie)	
															Kwota podat- ku przypada- jąca od grun- tów pod lasem ochronnym	podlega odpi- saniu		%
					zł	gr	%	zł		gr	%	zł	gr					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16			

(c. d. strony 2).

Oddzielny dodatek obli- czony w myśl art. 7		W y m i e r z o n o :											U w a g i						
stopa		kwota roczna	rata	Kwota państwowego po- datku gruntowego (po odliczeniu kwoty z tytu- łu częściowego zwolnie- nia z art. 2 p. 10 i kwo- ty ulg z art. 8 — suma kolumn 14 i 16)		Kwota dodat- ku samorzą- dowego do podatku (kol. 21)		R a z e m (kolumna 21 + kol. 22)		Kwota od- dzielnego dodatku (kol. 19)		Kwota dodat- ku samorzą- dowego do oddzielnego dodatku (kol. 24)		R a z e m (kol. 24 + kol. 25)		Należności ewidencyjne		Poz. ks. bierczej A	
poz. zapisku (§ 87 rozp.)	%			zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł		gr	zł	gr	zł		gr
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29							

Wzór Nr 13

do § 80.

Do

Urzędu Skarbowego

w _____

(imię i nazwisko — firma — adres deklarującego)**D e k l a r a c j a .**

Celem uzyskania zwolnienia od podatku gruntowego w myśl art. 2 p. dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) zgłaszam, na podstawie § 80 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 32 poz. 250), następujące dane:

- 1) Imię i nazwisko (firma) właściciela — posiadacza — gruntu _____
- 2) Miejsce położenia posiadłości gruntowej (nazwa powiatu, gminy wiejskiej lub miejskiej, gromady, miejscowości) _____
- 3) Bliższe oznaczenie posiadłości gruntowej według danych katastralnych (Nr Nr artykułów matrykuły — arkusza posiadłości gruntowych) _____
- 4) Ogólna powierzchnia posiadłości gruntowej (ha, a) _____
- 5) Obszar gruntów, podlegających zwolnieniu od podatku gruntowego _____ ha
a, dotychczasowy rodzaj użytkowania _____
- 6) Bliższe oznaczenie powodów, dla których obszar gruntów wskazany wyżej pod p. 5 podlega zwolnieniu od podatku gruntowego _____

Zgodność powyższych danych z faktycznym stanem rzeczy stwierdzam pod rygorem odpowiedzialności z art. 176 ordynacji podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. z r. 1936, Nr 14, poz. 134).

W załączeniu przedkładam następujące dowody: _____

(podpis)

_____, dnia _____ 193... r.

(Strona 1).

Wzór Nr 16

do § 88.

(pieczęć urzędu) Konto urzędu w P. K. O. Nr.....	Nakaz płatniczy na państwowy podatek gruntowy na rok podatkowy 193..... od gruntów: maj. — folw. — wieś gmina, powiat	Nr..... (rejestru) Nr..... (ks. bierczej)
--	---	--

należących do:
 (nazwisko i imię płatnika lub firma)

Miejsce zamieszkania:

Powierzchnia gruntów, podlegających opodatkowaniu

według taryfy dworskiej			według taryfy włościańskiej		
klasy	ha	a	klasy	ha	a
I			I		
II			II		
III			III		
IV			IV		
V					

Wymierzono

Raty	państwowego podatku gruntowego		oddzielnego dodatku z art. 7		dodatku na rzecz związków samorządowych					
	(po odliczeniu tytułem: a) częściowego zwolnienia z art. 2 p. 10 — zł gr b) ulg z art. 8 (degresji) —% przy I racie zł gr)				do podatku			do oddzielnego dodatku		
	zł	gr	zł	gr	%	zł	gr	%	zł	gr
I										
II										

Terminy płatności: I raty do dnia 30 kwietnia 193..... r.
 II .. " .. " 15 listopada 193..... r.

Stawki podatkowe dla gruntów	z jednego hektara gruntów							
	I klasy		II klasy		III — IV klasy		V klasy	
	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr
dworskich								
włościańskich								

Objaśnienia na odwrotnej stronie.

dnia 193..... r.

(pieczęć lub podpis władzy wymiarowej)

(Strona 2).

(podpis)	(podpis)	
otrzymałem:	doręczyłem:	
193... r. nakaz płatniczy	dnia	
Miejsce zamieszkania:		
(nazwisko i imię płatnika lub firma)		
należących do:		
gmina powiat maj. — folw. — wieś — od gruntów: nakazu płatniczego na państwowy podatek gruntowy na rok podatkowy 193...	(pieczęć urzędu)	
Nr rejestru		
Nr ks. bierzelej		

Dowód doręczenia

OBJASNIENIA.

1) Przypadająca należność w myśl art. 10 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) płatna jest w terminach, podanych na pierwszej stronie nakazu, w kasie właściwego urzędu skarbowego lub na rachunek tegoż urzędu w P. K. O. W przypadku doręczenia nakazu płatniczego po dniu 1 kwietnia należność płatna jest w ciągu 30 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

2) Od niewpłaconej w terminie należności przypadają odsetki w myśl ustawy z dnia 18 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 8, poz. 88) w wysokości 0,75% miesięcznie począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności, a nadto w przypadku wdrożenia egzekucji celem przymusowego ściągnięcia należności w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580) i z dn. 2 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) pobrane będą koszty egzekucyjne.

3) Państwowy podatek gruntowy i oddzielny dodatek wymierzono na zasadzie powołanego wyżej dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej, w postępowaniu zaś wymiarowym stosowano przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250) oraz przepisy ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

4) Dodatek samorządowy wymierzono na zasadzie art. 14 ustawy z dn. 15 czerwca 1923 r. w brzmieniu art. 14 powołanego wyżej dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. oraz art. 2 lub 4 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 62, poz. 454).

5) Od wymiaru podatku przysługuje prawo odwołania się do izby skarbowej za pośrednictwem urzędu skarbowego w terminie dni 30 od dnia następnego po doręczeniu nakazu. W odwołaniu nie może być kwestionowane zaliczenie gruntów do poszczególnych klas. W razie zaprzeczenia przez płatnika prawa związku samorządowego do pobierania dodatku samorządowego w ogóle lub według stopy wymienionej w nakazie, należy wnieść odrębne odwołanie w terminie i do władz, określonych w przepisach o środkach prawnych, przysługujących płatnikom samoistnych danin komunalnych.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku państwowego i dodatków w przepisany terminie, ani też prawa władzy do przymusowego ściągnięcia tychże należności (art. 104 ordynacji podatkowej).

(pieczęć urzędu) Konto urzędu w PKO Nr _____	Nakaz płatniczy na państwowy podatek gruntowy na rok podatkowy 193..... od gruntów: maj. — folw. — wieś — _____ gmina _____ powiat _____	Nr..... (rejestr) Nr..... (ks. biercz.)
należących do: _____ (nazwisko i imię płatnika lub firma)		

Miejsce zamieszkania:

Wykaz gruntów podlegających podat- kowi:	obszar		Przeciętna stawka z 1 ha gruntów — ustalona przez komisję repar- tacyjną	Wymierzony:	I rata		II rata	
	ha	a			zł	gr	zł	gr
rodzaj użytku								
1) grunty uprawne (orne) oraz grunty pod i między bu- dynkami, budowlami . . .				1) państwowy poda- tek gruntowy (po odliczeniu tytu- łem: a) częściowego zwolnienia z art. 2 p. 10 _____ zł — gr b) ulg z art. 8— przy pierwszej racie _____ % _____ zł — gr)				
2) ogrody i sady								
3) łąki								
razem gruntów I kat.								
4) grunty pod lasami				2) oddzielny doda- tek (art. 7)				
5) pastwiska								
6) grunty błotniste								
7) grunty pod wodami zam- kniętymi				3) dodatek na rzecz związków samo- rządowych a) —% od kwo- ty podatku b)% od kwo- ty oddzielnego dodatku				
razem grunty II kat.								
8) grunty zwolnione od po- datku z art. 2								
ogółem				razem				

Terminy płatności: I raty do 30 kwietnia 193...r.
 II raty do 15 listopada 193...r.

Objaśnienie na odwrotnej stronie.

dnia _____ 193... r.

(pieczęć lub podpis władzy wymiarowej)

(Strona 2).

(podpis)		(podpis)	
otrzymałem:		doreczyłem:	
193 r. nakaz płatniczy		dnia	
Miejsce zamieszkania:			
(nazwisko i imię płatnika lub firma)			
należących do:			
		(pieczęć urzędu)	
		gmina	
		powiat	
		maj. — folw. — wieś —	
		od gruntów:	
Nr (ks. wiecz.)		tek gruntowy na rok podatkowy 193	
Nr (rejestr)		nakazu płatniczego na państwowy poda	
		D o w ó d d o r e c z e n i a	

OBJASNIENIA.

1) Przypadająca należność w myśl art. 10 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) płatna jest w terminach, podanych na pierwszej stronie nakazu, w kasie właściwego urzędu skarbowego lub na rachunek tegoż urzędu w P. K. O. W przypadku doręczenia nakazu płatniczego po dniu 1 kwietnia należność płatna jest w ciągu 30 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

2) Od niewpłaconej w terminie należności przypadają odsetki w myśl ustawy z dnia 18 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 8, poz. 88) w wysokości 0,75% miesięcznie począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności, a nadto w przypadku wdrożenia egzekucji celem przymusowego ściągnięcia należności w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580) i z dn. 2 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) pobrane będą koszty egzekucyjne.

3) Państwowy podatek gruntowy i oddzielny dodatek wymierzono na zasadzie powołanego na wstępie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej, w postępowaniu zaś wymiarowym zastosowano przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250) oraz przepisy ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

4) Dodatek samorządowy wymierzono na zasadzie art. 14 ustawy z dn. 15 czerwca 1923 r. w brzmieniu art. 14 powołanego wyżej dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. oraz art. 2 lub 4 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 62, poz. 454).

5) Od wymiaru podatku przysługuje prawo odwołania się do izby skarbowej za pośrednictwem urzędu skarbowego w terminie dni 30 od dnia następnego po doręczeniu nakazu. W odwołaniu nie mogą być kwestionowane przeciętne stawki podatkowe, ustalone przez powiatowe komisje repartycyjne. W razie zaprzeczenia przez płatnika prawa związku samorządowego do pobierania dodatku samorządowego w ogóle lub według stopy wymienionej w nakazie należy wnieść odrębne odwołanie w terminie i do władz określonych w przepisach o środkach prawnych, przysługujących płatnikom samoistnych danin komunalnych.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku państwowego i dodatków w przepisany terminie, ani też prawa władzy do przymusowego ściągnięcia tychże należności (art. 104 ordynacji podatkowej).

(Strona 1).

Wzór Nr 18
do § 88.

(pieczęć urzędu)	Nakaz płatniczy na państwowy podatek gruntowy na rok podatkowy 193..... od gruntów:	Nr..... (rejestru)
Konto urzędu w PKO Nr.....	od gruntów: maj. — folw. — wieś — _____ gmina _____, powiat _____	Nr..... (ks. bierczej)
należących do _____ <small>(nazwisko i imię płatnika lub firma)</small>		

Miejsce zamieszkania:

Podstawa wymiaru:	Wymierzono:	I rata		II rata	
		zł	gr	zł	gr
Kwota podatku katastralnego (czystego dochodu katastralnego) przyjęta do wymiaru podatku	1) państwowego podatku gruntowego (po odliczeniu tytułem: a) częściowego zwolnienia z art. 2 p. 10 _____ zł _____ gr b) ulg z art. 8—przy pierwszej racie _____ % _____ zł _____ gr)				
_____ mkn _____ fen _____ zł _____ gr	2) oddzielnego dodatku (art. 7) 3) dodatku na rzecz związków samorządowych a) _____% od kwoty podatku b) _____% od kwoty oddzielnego dodatku				
	razem				

Terminy płatności: I raty do 30 kwietnia 193..... r.

II „ „ 15 listopada 193..... r.

Objaśnienia na odwrotnej stronie.

dnia _____ 193___ r.

(pieczęć lub podpis władzy wymiarowej)

(Strona 2).

(podpis)		(podpis)	
otrzymałem:		doręczyłem:	
193.....r. nakaz płatniczy		dnia	
Miejsce zamieszkania:			
(nazwisko i imię płatnika lub firma)			
należących do:			
		(pieczęć urzędu)	
		gmina	
		powiat	
		maj. — folw. — wieś —	
		od gruntów:	
		tek gruntowy na rok podatkowy 193.....	
Nr..... (ks. bierzezi)		Nr..... (rejestrn)	
Dowód doręczenia			
nakazu płatniczego na państwowy podatek gruntowy na rok podatkowy 193.....			

OBJASNIENIA.

1) Przypadająca należność w myśl art. 10 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) płatna jest w terminach, podanych na pierwszej stronie nakazu, w kasie właściwego urzędu skarbowego lub na rachunek tegoż urzędu w P. K. O. W przypadku doręczenia nakazu płatniczego po dniu 1 kwietnia należność płatna jest w ciągu 30 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

2) Od niewpłaconej w terminie należności przypadają odsetki w myśl ustawy z dnia 18 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 8, poz. 88) w wysokości 0,75% miesięcznie począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności, a nadto w przypadku wdrożenia egzekucji celem przymusowego ściągnięcia należności w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580) i z dn. 2 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) pobrane będą koszty egzekucyjne.

3) Państwowy podatek gruntowy i oddzielny dodatek wymierzono na zasadzie powołanego na wstępie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej w postępowaniu zaś wymiarowym zastosowano przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250) oraz przepisy ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 14, poz. 134).

4) Dodatek samorządowy wymierzono na zasadzie art. 14 ustawy z dn. 15 czerwca 1923 r. w brzmieniu art. 14 powołanego wyżej dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. oraz art. 2 lub 4 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 62, poz. 454).

5) Od wymiaru podatku przysługuje prawo odwołania się do izby skarbowej za pośrednictwem urzędu skarbowego w terminie dni 30 od dnia następnego po doręczeniu nakazu. W odwołaniu mogą być podniesione zarzuty co do:

- 1) pociągnięcia do opodatkowania gruntów wolnych od podatku,
- 2) przyjęcia za podstawę wymiaru kwoty wyższej od kwoty podatku katastralnego (czyśćego dochodu katastralnego), uwidocznionej w katastrze gruntowym,
- 3) obliczenia oddzielnego dodatku z art. 7,
- 4) nieprzyznania ulg z art. 8 lub przyznania tych ulg w rozmiarze niewłaściwym.

W razie zaprzeczenia przez płatnika prawa związku samorządowego do pobierania podatku samorządowego w ogóle lub według stopy wymienionej w nakazie, należy wnieść odrębne odwołanie w trybie, terminie i do władz określonych w przepisach o środkach prawnych, przysługujących płatnikom samoistnych danin komunalnych.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku państwowego i dodatków w przepisany terminie, ani też prawa władzy do przymusowego ściągnięcia tychże należności (art. 104 ordynacji podatkowej).

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie.

90488

Cena 1 zł 20 gr.

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorialnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy z góry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P.K.O. na konto czekowe Dz. Ustaw 30-130.